

Prof. Dr. Balázs György
(1926-2013)

NÓTÁSFÜZET

Köszönetet mondunk
dr. Balázs L. György egyetemi tanár úrnak,
hogy Édesapja Nótásfüzetét
rendelkezésünkre bocsátani volt szíves.

Budapest, 2024. október 14.

Kegény vagyok, fám végén születtem
 Egy csillag sem ragyogott ott felettem
 Ocska ruhám, sátor az én palotám
 Felér hajni öreg anyany az anyám
 Esik eső nem sokára hull a hó
 Az legger a sírban a takaró
 Is sírban ne barátság senki sem
 Odalent már nem fog fájni semmi sem.
 Akolják a keresési tenetét
 Engem temessetek oda legelőbb.
 Azt mondják, hogy ott is van egy szebb élet
 Ott sem tudnék mást szeretni csak téged.

II.

Nem tudam az életemet ~~az életemet~~
 Halrontattam én el.
 Gyöngyötgam a szívemet, a cigány zenével.
 Elhuzatom halban csendben
 Fog ebbe a szerelembe Bele lehet halni.

2

Méri este panaszkodom a csillagos égrek
 Hogyha engem te nem szeretés én mirek is élek
 Te vagy az én legsebb álmona
 Te vagy az én boldogságom keretlek a sörig.

2. 3.

Szűt az átok mest szerettelek
Éjjel - nappal érted szenvedek
Szűt az átok és a zálog háza
Elraboltad szívem nyugalma

II.

Elhagytál ^{csigán} elhagytál
Nyugalmaim veled sírba szállt
Elfeledni téged nem lehet
Sírán túl is érted szenvedek

III.

Csak azt mondják rám az asszonyok
Hogy én Isten káromló vagyok
Pedig most is így imádkozom
Szívem dobogását hallgatom

IV.

Csak az Isten tenne oly csodát
Változtatná bár a Tiszát
Én meg lennék az öreg Duna
Hogy a Tisza belébe folyhatna.

4.

Mesze mesze van egy falu Én csak oda vágyom
Ott lakik a kicsi babdm Kicsi fehér házbam.

Kicsi fehér háznak Rácsos ablakában
Telen nyáron virágait a
Muskáti virága.

II.

Estefelé megszólal a Kis furulyám hangja
Megszólal a kicsi falu Málabus hangja
Est a barna kislányt Imádkozni látom
Messe messe van egy falu
En csak oda vágyom.

III.

Messe messe van egy falu Komorúság járja
Halva fekszik a falunak a legsebbik lánya
Kicsi fehér háznak Rácsos ablakába
Nem nyílik ki soha többé
Muskáti virága.

5.

Herek erdő sűrű erdő homályos
Abba lakik bis getlice magányos
Elrepült a kedves párja
Hívja bár, de mind hiába, Elmaradt.

II.

Kis getlicének ha megreped a szive
Hervadt virág legyen a szemfedele
Virassa el zokogó síel
Takarja be hulló levél Szegénykét

Levegőben szépen száll a pacsirta.

Az embernek szívét úgy fel buzdítja
Né csak hurrad édes kedves cigányom
A te nótád legszebb egész világon.

II.

Egybe nyári szellő lebeg felettem
Falevél táncol a nagy örömben.
Nem hiába mindig az eget lakod
Mert van oly kedves égi dallamod.

7.

Daru madár utnak indul
Bucsrók a fészektől
Messe hangzik bus panaszra
Délre szálló felhőkkel
Majdha én is utra kelek
Én még sokkal messzebb megyek
Nem jár arra a madár sem
Nem hallik a sóhajlás sem Odáig

II.

Tavasszal ha a tó partján
Kék mefelejés virágok
Daru madár újra megjön
Nem marad el sokáig
De ahová én elmegyek
Ott nincs se tél se kikelet
Nincs szelem nincsen felés
Nincsen onnan visszatérés Lohasem

Utolsó vasárnap szász fehér virággal
 Váértalok kedvesem ünnepi imával
 Vágyakat kergető vasárnap délelőtt
 Álmainm hirtője nélkül visszatjött
 szőta samorú mindig a vasárnap
 Köny csak az italom, kényerem a bánat
 Utolsó vasárnap

II.

Utolsó vasárnap kedvesem gyere el
 Pap is lesz, kaporsó, ravatal gyászlepel
 Virág vár akkor is virág is kaporsó
 Virágos fákalatt utam az utolsó
 Nyitva lesz a szemem, hogy még egyszer lássalak
 Né felj a szementől holtam is áldalak
 Komorú vasárnap.

9.

Utcára nyílik a babám ablaka
 Urra járok minden áldott éjszaka
 Ablakánál olykor - olykor megállak
 Űgy elmésem a muskátli virágot

II.

A faluba azt beszélék felőlem
 Kotesmajard savargó lett belőlem
 De ha kérdik sironi engem ki látott
 Kérd jétek meg a muskátli virágot.

Gyere velem az erdőre gyöngyvirágot szedni
 Ott ahol a rigó dalol, ahol nem lát senki
 Itt ahol a madárének lombcsitlogás mondja
 Hogy én a te két szemednek, szerelmednek
 Vagyok a bolandja.

11.

Nem tudom, hogy szeretem - e csak valamit
 érezek

Valamit a szívem körül ha szemébe nézek
 Megremeg a lelke tőle
 Elyan nagyon sajnadt lett az arcom
 Ugy érzem, ha mást szeretne
 Meg kellene halnom.

4.

Iskármit is tehetem velem gyenge vagyok gyáva
 Lesz e még a szerelmünknek hajnal hasadás
 Bárhol járok léptem nyomán éjjel
 Nappal mindig csak át látom
 Nem tudom, hogy szeretem - e
 Mégis egyre várom.

12.

Bucsuani jättem bucsuani csupán
 Elmegyek messze nem lát már szután
 Csak még egyszer legyek boldog mint régen
 Szután elmegyek könny nélkül szépen

Bucsiანი jöttem ma még az enyéssa
 Fájó seb éget a szívem helyén
 Ma még a lelket kicsalok
 Ma még a szívemet másonak adom.

13.

Gyöngyharmattal írtam én egy levelet
 De hiába nem jött seá felelet
 Most is most is arra várok
 Mjogtot sehol nem talállok
 Minek is van szerelem a világon.

II.

Zöld erdőben lehullott a fak lambya
 De szeretnék megpihenni alatta
 Vem érezném a bánatot
 Amely engem elhervasztott
 Minek is van szerelem a világon.

III.

Esik eső csendesen hull a földre
 Vincs szeretöm mert elhagzott örökre
 Fáj a szívem fáj a lelkem
 Ma hagzott el kit szerettem
 Minek is van szerelem a világon

IV.

És azt élet nekem egy nagy gyötrellem
 Mert nincs senki aki hiven szeressen
 Csak sóvárgok sírdogálok

Hámpyintől alig látok
 Minek is van szerelem a világon
V.

Kis passzta száll a földre
 Nincs szeretám mert a császár elvitte
 Fáj a szívem fáj a lelkem
 Sa elhagyott kit szerettem
 Minek is van szerelem a világon.

VI.

Kis passzta szép esendesen énekel
 Énekére szívemet bí fagya el
 Csmit dalol én is éretem
 Hallatára bísan kérdem
 Minek is van szerelem a világon.

VII.

Ha megpróbál a kis hasangimára
 Fáj a szívem titkon gondol utána
 Fáj a szívem fáj a lelkem
 Sa elhagyott kit szerettem
 Minek is van szerelem a világon.

VIII.

Ha kimegyek a temető dombjára
 Rébarulok kis angyalam sírjára
 Fáj a szívem hull a könnyem
 Eltemettem kit szerettem
 Minek is van szerelem a világon.

Ez az élet drága élet nem bánom
 Hogy tetőled el kell válnom sajnálom
 Fáj a szívem fáj a lelkem
 az elhagyott kit szerettem
 Minek is van szerelem a világon.

X.

Tét csillagból van a gancól sebekre
 Tét szeretőm is volt nekem egyszerre
 Őt elhagyott egy megölt
 s betedik reám barult
 Ist sügta hogy miért is van szerelem a világon.

14.

Szeretem a kertét, mely a hárad előtt virul
 Szeretem a szelvet, mely a derkadhoz simul
 Szeretem az ablakidból felém intőgető virágot
 De szeretném megölelni veled együtt
 Ezt az egész világot.

II.

Szeretem a holdat amely fejem felett ragyog
 Szeretem az Istent aki téged nekem adott
 De szeretnék lábad elé szőni minden virágot
 De szeretném neked adni
 Ezt az egész világot.

Fogadj el egy jó tanácsot tőlem
 Szivedre hallgass csupán
 Né szabad, ha lehet a jónak és után
 Fogadj el egy jó tanácsot tőlem
 Meglátod boldog leszel mert a szívha szeret
 Szerelmet érdemel.

II.

Nem szabad a szerelemtől félni
 Né félj az álmoktól
 Álmodok nélkül nem érdemes élni
 Tanuld meg ezt hát jól
 Fogadj el egy jó tanácsot tőlem
 Szivedre hallgass csupán
 Né rohanj, ha lehet a jónak és után

16.

Falevél neked elmondom én
 A szívem ég valakit keresek
 Falevél tán hozzá már félek
 Sőt én igazán szeretek.
 Itél elment és újra jön a ki kelet
 Lesz még tán akivel boldog lehetek
 Falevél neked elmondom én
 Valakit igazán szeretek.

Te adtad nekem az első álmatlan szomori
 éjjelt his éjjelt
 Te adtad nekem a csókot amely engem örökre
 így íget
 Te vagy kinek hinni mertem
 Te akiért sír a lelkem
 Esküszöm te vagy az első kit igazán tisz-
 ta szívvel szerettem.

II.

Sok álmatlan bus éjszaka szentanyja,
 hogy menyire szeretlek
 id vagy a jó két szép szemed rabolta el
 nyugalmát a szívemnek.
 Te vagy kinek sohasem hittem
 Mégis érted sír a lelkem
 Esküszöm te vagy az első kit igazán, tisz-
 ta szívvel szerettem.

III.

Valamikor réges régen
 Te voltál az üdvösségem nékem
 Te hoztad a szeretelmet
 Másnak adtad a szívedet nem nekem
 De én azért nem felejtlek
 Még most is nagyon szeretlek
 Bánnat tépi a szívemet felejtod el hogy sze-
 rettelek tégedet.

Száz ménesnek uca vagyok
 méltóságos úrnak livnak engemet
 Jobb szeretnék kiinn a pusztán
 Ábra szűvön enyélgetni téged
 Ha haragján a száz ménes
 Mind kigyullad a száz ménes
 Mint a galamb a párjához így arágyam
 én a rózsámhoz estére.

Hozza majd az ősi szellő
 Elsodarja a megsárgult levelet
 Az utolsó kívánságom édes rózsám
 Hozz még egyszer meglátogass engemet
 Vess utánam egy pillantást
 Ugyse látjuk többi egymást
 Csak ha majd az ősi szellő elsodarja a
 megsárgult levelet.

Ha nagyon feszitek elcsakad a hűr is
 Ne bárdsd a szivemet fáj nekem az így is
 Hiába esítitom, hiába altatom
 Felvokog szívemben egy régi fájdalom.
 A Rózsás utadat ha megtöri bánat

Jöjj hozzám estére tárt karokkal várlak
Édes lesz az álom keserű az ébredés
Szívem nem bírja már megöl a szenvedés.

19.

Egy rózsaszál szebben beszél
Mint a legszerelemesebb levél
Nem tud az iróni aki küldte
És aki küldte már nem él
Fekszik a csendes temetőbe
Kemét bezárta a halál
Az ő parából nőtt e rózsza
É rózsza rózsaszál

II.

Az ő parából nőtt e virág
Életre kelt a néma vágy
Mehalt a lány de él hűsége
És él szerelme mely örök
Átragyog a busz kaporson
A sírgödörből is kiszáll
Az ő emléke ez a rózsza
É rózsza rózsaszál.

III.

Egy rózsaszál ért hozzám én
Benne az a szerelem ég
Tud a hűsleges szerelmes
A síron túl is szeretni még

Fekszik a csendes temetőben
 Remét bezárta a halál
 De él szerelmé ez a rósa
 E rósa róssaszál.

20.

Lehullott a rezgőárfa aranyzinü levele
 Hogy lehullott elsodorta az ősz hideg szele
 Egy levélre rá van írva róssámtól az ízenet
 Isten hozzád ídes

Isten hozzád kedves

Elmünk együtt ~~meg~~ lehet.Elmúlt az ősz el a zord tél ki virult a
kikelet.

Újra hajtott a nyárfa aranyzinü levelet
 szon is volt egy ízenet és gyöngyharmattal írva

Isten hozzád ídes

Isten hozzád kedves

Tisznek engem a sírba.

21.

Valamikor menyi könyvet hullattam egy kis
 boldogságért

Segítség írva becsületeim adtam egy hasug
 szaváért

Minden sóhaj minden móta

Csak te hozzád szállt azóta

Holdsugaras éjjelen

En már boldog vagyok lenniék
Hisz engemet ny sem szeret senki

Amióta jó vagy hozzám nem isok én
nem fáj nekem semmi
En azóta megtanultam, hogy milyen jó
szerelemnek lenni
Minden sóhaj minden náta
Csak tehozzád száll azóta
Egyetlen egy szerelmem
Amióta engem vagy ^{én} ~~fáj de~~ boldog lettem
Amióta fáj de boldog lettem.

22.

Szeretnék május éjszakáján
Letépni minden orgonát
Amíg ölel az édes álmom
Dicsőíteni vele kis szobát
Amíg szívünk üdöre lobban
Szeretnék méret lopni ottan
Csokolni édes ajkadat
Minden hiába, nem szabad.

II.

Szeretnék mindent elfeledni
Ami feledni oly nehéz
Vérző sebekre mit sem adni
Kacagva mindent elszórtani

Leténi hű emlékedet
minden hiába, nem lehet.

23.

Amerre most f. magyar fiuk járnak
Román földön véres esők járnak
Román földön a véres eső patakai
Egy levente gyerek a jégesolátra haragszik.
II.

Megüzentem a román királynak
Haggyon békét a nép Magyarországnak
Nem téveszt a magyar fiuk golyója
Strappnel, gránát lesz annak a gyászüdülője.

24.

Künn a réten minden virág most
bontogat szárnyát
Azt mondják, hogy esküvődig alig van
még pár nap
Nem zavaram boldogságod boldog
leszek én is
Valamikor alkonyórán visszasírok
majd még is.
II.

Nem fű a haszad semmi remény mégis
vissza várlak.
Kerelmünkről mesét mondok minden
his virágnak.

17

Vádolni tudna téged összetört lelkem
Valamikor alkonyán visszasírsz
majd engem.

25.

Valahol a Tisza partján alkonyatkor
lehetett

Ősi szellő hullatta a nyárfákról a levelet
Valahol itt a fűszesben dololgattuk így
kettesben

Hogy elmünk együtt nem lehet együtt
nem lehet

II.

Valahol a Tisza partján virradatkor
lehetett

Találtak egy piros kendőt mellette egy levelet
Úgy olvasták csendben sírva a levélbe
az volt írva

Hogy elmünk együtt nem lehet elmünk
együtt nem lehet.

26.

Valahannan valahová. levél ment a kassák-
nyába

Iski küldte a levelet kányát is hullatott
mája

Is volt abba a levélbe bele írva

Édes fiam gyere haza

most van a lány lakodalma.

Vábahannan valahova levél ment a
 kassáruyából
 Gly somorú az a levél még a pecsétje is gya'szol
 az volt abba a levélbe bele írva
 Edesanyám ne sírasson mind hiába
 mindössze csak egy legényel lesz kevesebb
 a kassáruyába.

27.

Havai lány az első nagy szerelmem
 Évé a szívem lelke örökre tán
 Havai égén nincs nála fénylőbb csillag
 Hajából rózsavillát árad felém
 Pici piros ajkán úgy tűzel a szenvedély
 Fekete szeméből rám nevet a nyári éj
 Havai lány az első nagy szerelmem
 Évé a szívem lelke örökre tán.

28.

Gyere velem öreg cigány
 Hordd a nótáfordat
 Hordd el nekem utaljára
 a legzebb nótáimat
 Piros piros kösd éjszakáján
 mikor minden csendes
 Ne lassa meg soha senki
 fremem miest kanyes!

Valamikor nekem is volt
 Dalosajku lánykám
 Elrabolta tőlem a sors
 Piros pünkösdi napján
 Piros pünkösdi éjszakáján
 Kinn a temetőben
 Gyere velem öreg cigány
 Utolsót hussz nekem.

29.

Lila akácok minek a sírvíz ha rigy fáj
 Lila akácok a boldogság ha elszáll
 Minek a kis kerti pad
 Minek a nyár alkonyat
 Amikor egymást szeretni nem szabad.

30.

Longyos csárda ablakából kihallik a nóta
 Betyár-gyerek mulat benne tegnap este óta
 Cigány hussza a fülébe a szomorú nótát
 Verje meg a nagy Krisztus ezt a barna kislányt.

II.

Né bánatsatok hadd mulatok ebbe a sírdába
 Hadd töltsöm a bánatomat ebbe a pohárba
 Cigány mellett jó bot mellett fogok én meghalni
 Engemet egy barna kislány tanított
 meg sírni.

Grognavirág oly árva az én szívem
 Grognavirág ne haggy el maradj velem
 Ugy e te meginted a bánatam
 Hogyha nem is bíred mi fáj nagyon
 Grognavirág oly árva az én szívem
 Boldog a világ mégis ^{bis az életem}
 Grognavirág mond meg hát szerelmemem
 Grognavirág sugd meg hát nekem.

X. 32.

Né nézzen úgy rám a gyönyörű szemével
 Is szíved játszani jár nem szabad
 Né fogjon úgy hát a remegő kezével
 Is szívnek hívója van mely elszakad
 Az első csókját el nem feledem
 Itt állok árva halálos betegem mert szeretem
 Né nézzen úgy rám gyönyörű szemével
 Is tüzzel játszani jár nem szabad.

33.

Amióta asszony lettel halványabb a szíved
 Amióta asszony lettel elveszett a szíved
 Eközred van selyemruhád
 Amit kívánsz minden
 Csak amiért a szíved fáj boldogságod ninesen

II.

Nem hiszem el hogy boldog vagy ha százszor is
^{mondod}
 Nem lehetek te hozug szíved hozug csókkal²¹ boldog

Nem mind a nagy ami fénylik
 Ist magad is látod
 Istangyert sem vehetsz soha igaz boldogságot.
 III.

Amióta asszony lettél elmúlik az álom
 Amióta asszony lettél nincsen boldogságom
 Ist életet tenélküled
 Ugy sem soká bírom
 Majd ha neked fáj a szívem keress fel a sírom.
 34.

Asszony lesz a lányból bimbóból a rózsá
 Sok sok édes csokból sok sok boldogóra
 Órákból a napok napokból az évek
 Fekete fürtökből lassan fe hófehérek
 Lassan hófehérek.
 II.

Nem állíthatod meg az idők múlását
 Késő ősidőkben a rózsá hullását
 Ist idő elmúlik a rózsá le hullik
 De a mi szerelmünk soha el nem múlik
 Soha el nem múlik.

35.

Vártalak, hogy visszajössz még visszatér
 Ist hittem hittem, hogy megbocsátasz
 Ist volt felejtéd
 a lelked

22
Álmomban is hivlak téged
Üzengetek néked
De te az én bánatomat
Kacagással nézed
II.

Letten laktok a szívemben te meg a búbanat
Né menjél el légy az enyém
Mert megöl a bánat
Nem is tudok sem is bírok
Ténélküled élni
Nem is bírok az árva szívem
Senki mást szeretni.

III.

Rózsás kertben álmodoztam levélhulló esendben
Is te isókod az utolsó, ott élsz
Ott él a szívemben
Lírsz te még ott is
Ahol senki sem lát
Is hamiskó a szívéd helyén
Jöjj vissza mert várlak.

IV.

Ősz volt mikor lehullott a levele a fának
Ilyenkor az elmúlt idők
Emlékei fáznak
Velem sőt a fecskemadár
Zokogott a szél is
Nem felejtlek soha soha
Ha te felednél is.

Csendes május éjszakáján Bányafelhők járnak
Salagotja a baja tán a szép barna lányrak.
II.

Minden ösvény már kiholt kunyad a hold régen
Eggedül a méla hold Virraszt fenn az égen.
III.

Lágyan kél a lanha szél lágjan tova lebben
Kunyad a virág s ami él alszik néma csendben.
IV.

A kis ér islopra jár Mert virágok álma
Mintha képes illattár Gönödes légben szállna.
V.

Fenn a hegynek peremén állt omlatag négy fal
Benn a kereszt feketén Fájón néma gyalog.
VI.

Ecsendesült a legény Gyepő megeresztve
Megáll az utca közepén Felér a keresztre.
37.

Két babonás kék szenvednek
Imádoja lettem
Azt csak a jó Isten tudja
Hogy mennyit szenvedtem
A panaszom felhallatszik
A csillagos éjig
Az éjszakát csak terölöd
Álmadozom végig.

Verőfényes kikeletnek
 Egy szép délutánján
 Mikor együtt bolyongtunk
 A nagy natak partján
 Amikor a vad virágot
 Együtt szedtük ketten
 Két babonás kik szemednek
 Imádója lettem.

Kép csillagos őszi est volt
 Hold sütött az égen
 Amikor a két karoddal
 Istőleltél engem
 Két babonás kik szemednek
 Imádója lettem
 Amikor az első csókját
 Megengedtem neked.

Csikországi fenyvesekben elhervadtak mind
 a gyöngyvirágok
 Csikországi kis faluban elfeledtek kacagni a
 lányok
 Elvitték a gyöngyvirágot ellopták a
 székely nótát tőlük
 És azóta bánatosan hallgatnak a gyöngy-
 virágos erdők.

De majd egyszer visszahozták a sok fehér
csik gyöngyvirágot
akkor újra megtanulnak kacagni a
kicsi székely lányok

Horthy bakák sapkájukra feltűrik az illa-
tozó fehér gyöngyvirágot
akkor újra megtanulnak kacagni a kicsi
székely lányok.

A 37-ik ének két verse

A babonás két szemednek imádoja lettem.

II.

Olyan vagyok mintha mindig Temetőbe járnék
mintha mindig a sírok közt Valakire várnék
Pedig nekem halottam sincs csak a sívem gyászol
Amióta fejedem a menyasszonyi fatyol.

Esi

I.

Sináltattam egy hegedűt Lárca dió-fából
Minden egyes varát rája kamorú fűzfából
Kamorú fűz lambya alá Keseregni járok
Két szememből könny lecsordul Höggha munsikálnak

Gyere velem akác lombos falunkba
 Édes anyám gondol az rám
 Rózsalevél lesz a párnám
 Hátsunk előtt kinyitlik az akácfa.

II.

Vén kívánok az Istentől egészbet
 Kösse össze szívemmel a suvedet
 Ott ahol a fenyves nap jár
 Lesz Vén lesz olyan boldog egy pár
 Mint én leszek kisangyalom teveled.

III.

Vén jöttél el akác lombos falunkba
 Hiába vártalak ölelő két karomba
 Édesanyám régen meghalt
 Rózsalevél mind elhervadt
 Hátsunk előtt elszáradt egy akácfa.

40.

A soproni fenyveserdő aljában
 Édes anyám a kicsi tanyám csinálva
 Jöjj el hozzám édes rózsám
 Várd meg az én kicsi tanyám
 A soproni fenyveserdő aljában.

II.

Trágyados ír bucsuzik a száradttól
 Élveszi hazai sípját bele fűj

Glyan mépen szől a szigya
 A szászadját bucsuztatja
 A soproni fenyves erdő aljában.
 #1.

De szeretnék künn a pusztán betyár gyerek
 lenni

Valamennyi vadvirágot
 Egy csokorba szedni
 Vékis adnám az alispán
 Kék szemű lányának
 És aztán nem bánom
 Ha felakasztanának.

II.

Vásra verve hurocok a vármegye házára.
 Aklakából kitekintett az
 Az alispán lángra
 Kék szeméből hull a könny
 Rózsás kötényébe
 En istenem miért is néstem
 Egy betyár szemébe.

#2.

Tele van a kis ablakom virággal
 Vém törődöm én az egész világgal
 Felfordulhat az az egész világ felettem
 Csak te rózsám ne fordulj el én tőlem.

Tele van a kis ablakom virággal
 Tele van a szivem szomorúsággal
 Fogja meg a szívem túl is van élet
 Ott sem tudnék mászt szeretni csak téged

43.

Serfa erdő újra zöldel
 Új tavasz kél madár dalol az égen
 Új virág van kosoruba
 Jöjj ki majd a gyölgöttra utánam.

II.

Becsussunk el mert sívednek
 Új virágok integetnek
 Bennem új lámpák lobognak
 Erzem magam lemenőbe
 Hirt eszek a temetőbe ma holnap.

44

Új gyimesi havas alján vadvirágok nőnek
 Új gyimesi havas alján véresek a földek
 Vem csilingel alkonyórán
 Templom kisharangja
 Vem hallik a lámpakacagás este a fonóba.

II.

Vádföldes kishánikó virágos ablakán
 Töldre festett kifaragott rácsos kis kapunál
 Vem nyilik meg alkonyórán
 Daloló legénynek
 Páros víz folyik az után befesti a földet.

Válahol a Volga mentén
 Élt egy széke tány kis lány
 Nem ismerte a szerelmet ::
 Boldog volt e igazán
 Barna kislány mi bajad van
 Kicsi szived fáj talán
 Napjaid oly búsan telnek
 Arról mért oly habavány.

II.

Válahol a Volga mentén
 Ezeréves erdő zúg
 Ezer lombok sutlogása
 Vad habokkal össze bug
 Ott talált egymásra lelkinke
 Mosolyogva üdvözöltél ^{nyak} haldokolt a tél
 Mintha régen ismernél.

III.

Rüggfakasztó kikeletkor
 Kötöttünk édes álmokat
 Benne csak virág madárdal
 Két szív és egy gondolat
 Végig kopár az erdő is ~~telepi~~
 Hálépi megint a táj
 Féj zenéje szállt a Volgán
 Boldogságunk messze száll.

Egy szerelmes tango Egy kacér lány
Nem is lesz talán Többé szebb éjszakám.

II.

Mikor a tango I nekünk zokog
Simuljon hozzám Hisz a szívem dobog.

III.

Egy szerelmes tango Egy kacér lány
Simuljon hozzám Ezen az éjszakám.

47.

Mikor még pályában feküdtem
És nem nőtt ki még a fogam
A világról mit sem tudtam
Tejet ittam boldogan
Egy asszony ült az ágyam mellett
Feltő gondal vigyázott rám
Lágy altatóval altatott
Egy asszony az édesanyám
Kezény anyám.

II.

Nőttem, nőttem hetyke legény lettem
Szép szoknyákat hajszolám
Fiacskáim lelken házasodj meg
Könyörgött váltig az anyám
Egy jó házból való polgár lány
Az legyen fiam az arád

Ugy intérd hogy esztendőre
Nagymanya legyen ~~az~~ anyád
Szegény anyád.

III.

De nekem cifra cida kellett
Ki pénzért merte csóbjait
Szegényanyám hogy nekem adhasson
Mindenét a zálogházba vitt
Munkába járt alvós helyett
Hogy pénzt szerezhessen reám
Mikor már nem tudott semmit sem adni
Megítöttem az anyám
Szegény anyám

IV.

A léptön nem lehet megállni
Csak züllök én tovább
Végre ganasztevő lettem
Házi gazdám a porokaláb
Mikor dörögve lecsapódott
A börtön ajtó én reám
Egy asszonyt láttam kint kokogni
Egy asszony az édesanyám
Szegény anyám.

V.

De a börtönbe napsugár szállt
Jött anyámtól izenet

Hol egy falatot' küldött
Hol egy vizasztaló levelet
De egyszer csak elmaradt minden
Bús arvaság szakadt reám
Évek után hogy kijöttem
Hallottam meghalt az anyám
Szegény anyám.

VI.

Siroja jeltelen volt, puszta
Egy fillérem se volt nekem
Hát loptam én is a lopott pénzből
Siroját feldíszítettem
Mit bánom én ha rajta csipnek
Egy pár évet somak reám
Szegény között rózsák tövében
Alusza álmat az anyám
Szegény anyám.

48.

Régi nótát hoz Budáról át a szél
Melodiája fájó könyekről beszél
Az én szívemnek jól a dal zongáron
Ugy értem sír értem egy kisleány

II.

Esti szellő még a múltból énekel
A szívünk enyi szépet nem felejt
Május végén minden álom újra visszatér
Egy régi nótát fúj Budáról át a szél.

Leszakitják a rózsát a szagáért
 Az én szívem majd meghasad magáért
 Ha maga egy ici picit szeretne
 Akkor az én rózsám lehetne
 Magáért a csillagot is lehornám
 Ha egy róza ide jönne én hozzám.

II.

A gyümölcsöt leeredik ha megéri
 Minden kis lány férjhez megy ha megkéri
 De a legény egy sem akar megérni
 A mamával beszélni
 Csak a lányal menyestével cicálni
 Jó lesz lányok a szívükre vigyázni.

50

Kis utca tők szupa illat
 Nyílik már az akác fehér virága
 Hogyha sokog is a lelkem
 Nem mutatom
 Hogy az a lány ne lássa
 Hogy egy lánynak barra lánynak
 Utja mindig tele legyen virággal
 Megkírem az akácokat
 Hogy amerre téged láttnak
 Törjék tele az utadat virággal.

Csoi eső perheteinek
 Régi lehullott az akácok virága
 A perzselő tűzes nyárral
 Boldogságom is rég elszállt utána
 I hogy édes barna lányrak
 Elte örök tavasz legyen
 Folszedem a lehult lambot
 Elfelejtém bűt és gondot
 Azt hazudom tavasz van nincs hervadás.

51

Odakinn a temetőben.

Odakinn a temetőben a sírodon elhervadt
 már minden fehér rócsa
 Az őszi szél suttogása mintha a te égő let-
 ked búcsúszava volna
 Nem érdekel engem semmi csak sírodon
 a sok fehér rócsa
 Mintha veled együtt szívemet is lelke-
 met is eltemették volna.

II.

Odakinn a temetőben minden csendes a
 nyugalmat nem kavarja semmi
 csak én járok össetörve agyongyötört fájo
 lélkem nem tud megpihenni
 mit kezdjek az életemmel mit is ér az
 a halálod óta

35

Mint ha minden kösszariból egy ittema
radt ösretipost hervadt virág volna.

52.

Magyar visztang.

Nem kell nekünk a más foljaja
Nem kell nekünk a mások bére.
Csak magyar hegy és magyar róna ....
Uhogy az isten rig kimerte.

II.

Nem kell nekünk idegen égbolt
Egy porsteme sem a világnak
Csak az kell ami a miénk volt
Tgasságot Magyarországnak.

53.

Vártalak, hogy eljössz sívdobogva leve
Skácsusogásos csendes alvó este
Ugy vágyott a lelke, hogy sírt az a róta
Mint ha ezer ősi rósa, piros rósa, fehér rósa
Sírása lett volna.

II.

Betakarnt a bohó tarkasemű álam
Gtt hagytam a sívenn egy masolygós dgan
Majd ha minden lombját a szél messze skorta
Tépl le akkor sívenet is, az utolsó, halkán sírt
Virágot is róla.

Szivem, szivem árva, szivem nyugtalan piros
 madár
 Tömlöcödben esendesedj meg, szárnyad
 hej hiába részeket
 Sűrű csantkalitka zár... sűrű csantkalit-
 ka zár.

II.

Nincsen olyan sűrű erdő, melyen át nem
 süt a nap,
 Nyugtalan szív ne dörömbölj, kaphatór
 te is az örömből
 Egy parányi sugarat... egy parányi sugarat.

55

Hallgatom a szellőt, beszélget a fákkal,
 Beszélgetnek csendes meghitt susogással,
 Hiába hallgatom nem beszélnek másról
 Csak a hervadásról, a virághullásról, csak
 az elmulásról

II.

Hallgatom a szellőt hoz-e hírt felőled?
 Vagy már emlékem. is kivészett belőled?
 Hiába hallgatom, nem susog az másról
 Csak a hervadásról, a virághullásról,
 csak az elmulásról.

Tele van a szívem édes boldogsággal,
 Égő szerelemmel, tavasz-fakadással
 Öröm, fény, melegség, boldogság és élet
 Édes kis angyalam, de szeretlek téged, des
 szeretlek téged.

II.

Ott van az én lelkem, szemed másolyában
 Ott az üdvösségem ajakad sókjában
 Kelledre botulva csendben megpihenni
 Thy nagy boldogsággal nem érhet fel semmi
 nem érhet fel semmi

57

Válamikor élted, hej, de vigán élted
 Te csak turbéköltél én meg sirtam érted
 Elöttem szent voltál, fehér mint az oltár
 Pedig gonosz voltál, mindig másé voltál.

II.

Eljönne már hozzám, csak egyszer hívóalak,
 Hiába hull kőnyed késő már a bánat,
 Mert az én szívemben porba hullt az oltár,
 Mert már ott maradhatsz, ahol eddig voltál!

58.

Majus esendes éjszakáján álmodik a lelkem
 Álmaimban elfeledem, hogy mily árva lettem
 Kegény szívem nem győtri a sok-sok bánat
 Székelyország kis falunkban ott vagyok tenélad.

Ha még egyszer kis falunkban melletted lehetnék
 Tudom minden hü-bánatot újra elfelednék
 Ha az akác ránk borulna így mint egyszer régen
 Azt hiszem, hogy fennvagyok a magasságos
 égben.

59.

Minden este kihallatszik a te kedves nótád
 Hogy mit érez szívem lelke, óh, ha te azt tudnád
 Ha te tudnád, hogy te vagy a boldogságos álman
 Hogy én mindig te utánad csak utánad vágyok

II.

Miért is oly gyorsan múlt minden kedves álom
 Óh, hogy én a boldogságot sohasem találom
 Tán sohasem lesz az engem a szived a lelke
 Ugy érzem, hogy két karod sohasem ölelhet.

60

Gyöngyharmatos fehér szegfű vesztet a keserűben
 Egy csodaszép barna kislány nézett a szemembe
 Pillantása felkavarta az eszem fehérig
 Ha szeretne felemelném a csillagos éjre....

II.

Gyöngyharmatos fehér szegfű, küldj sóhaj az égre,
 Hogy téged az a barna lány tartott a keserűbe
 Megsókolom újra nyomat leveleden szárazon
 Mesélj nekem fehér szegfű arról a kis lányról.

Hargita börtetőin nyílnak virágok

Hargitai kis házakban sírnak a lányok
Nem lehet már virágot sem szedni úgy mint régen
Elmúlt a székelj nótá Erdőn, mezőn, réten.

II.

Nep sírjátok székelj lányok nyílnak még virágok
Lesz még idő mikor ismét dalolgatva jőtok
Ragfog még a Hladak útja hargitai égen
Felszeng még a magyar nótá az Erdős vidéken

62.

Árva magyarnak születtem árva az én házam
De az Isten a jó Isten gondot visel majd rám
Elvesztettem apám - anyám s házam sines már
nékem

Sorsüldözött magyar vagyok az az én nagy vetkem

II.

Is világban járok kelek sehol sines nyirovasam
S míg a szép magyar házam szabadnak nem
látom

Hívogat a Duna Tisza, hívogat a Kárpát
De szeretném megcsókolni apám - anyám sírját.

63.

Halványfehér ösei rósa mond egy bis mesét
Sznak aki nékem küldött suttagd el nevét
Meséld el hogy kiesi sive utánam vágyott
Égyütt szőttük a jövőről a sok szép álmot.

Halványfehér őszi rózsá mielő az élet
 Ő már elment s bús emlékül itt hagyott téged
 Itt hagyott hogy emlékezsem könyvemek át
 Halványfehér őszi rózsá, hadd boruljak rád.

64

Nem is nagyon régen virágos volt kertünk
 Kacagott a napfény kacagott a lelkünk
 Bügő galamb módra megbuytunk sűrű lágyan
 Összeft a lelkünk forró imádságban.

II.

Vézd a virágokat fehér hó takarja
 Itt sívünk a lelkünk még ma is kacagna
 De a városon át kőszá szelek járnak
 Tereád is, rám is rosszat kiabálnak.

65

Erdélyország gjaszos földjén, nyílnak már virágok.
 Hej, de mostan nem tépik le koszaróknak a lánjak
 Nem kötnek most menyasszonyi koszorukat belőlük
 Gjaszkoszorút kötögetnek, egy-egy fehér, serepen
 ácsolt keresztre.

II.

Erdélyország gjaszos földjén nyílnak virágok
 Feketével szelvénytek fel a tarka ruhátok
 Vidám móta tarka virág nem kell most a székelynél
 Ott őszik a hitét álmat a temetőn azok a
 bús keresztetek.

Nem járok már tihoszátok, de minek is járnek?
 Minek lennek napsütésben fekete gyász árnyék?
 Minek lennek rózsafádon virág helyett tűske?
 Minek lennek ellobbant tűz visszamaradt ivoke?

II.

Nem siratlak hangos szával, hisz a szívem régi
 Nem mutatja a fájdalmat akárhogy is érzi
 De titokban Isten tudja lány sóhaj szült érted?
 Ez a boldog kis húsdarab most is szeret téged.

67

Cserpes ház füstös kémény gölyamadar rajta
 Vénemasszony vigyázzon kendő leányára hallja
 Isten uressa rosszat sejték Baj lesz ha nem vigyáz rajta
 Majd meglássa, nem sokára Fészkét hoz a házra.

II.

Gölya, gölya szegény gölya nem tehetek te róla
 Hogy minden lány haragszik rád Éva anyánk óta
 Pedig olyan ártatlan vagy mégis nagyon rossz a híred
 Aként ne félj szeretnek is Néha néha téged.

68.

Fészkemadár hova oly sietve?
 Délnek száll-e avagy talán keletre?
 Gdát keleten hagytam a babámat
 Mond meg neki fészkemadár nem sokáig élek
 (bírom) én már
 megrepesti szívemet a bánat.

Visszajött a fecske-madár egy éjjel
 Találkoztam a rózsáddal szegényel
 Ódaát keleten vad oláhok rabja
 Azt üzenni ne esüggedsz el, van még magyar, van
 még fegyver

Isten Erdélyt újra visszaadja.

69.

Gyalogszeder fut a tarlón megszuorta a lábam,
 Talánikor de sok kislány bolandult utánam.
 Mégse akadt, még sincs párom, mégis átva lettem
 mert másé lett az az kislány akit én szerettem igazán
 szerettem

II.

Gyalogszeder fut a tarlón megszuorta a lábam
 É világon elhagyottabb, árvább nincsen nálam
 Se virágom se gyümölcsöm csak tövist termettem
 Én is mind a szederbokról földönfutó lettem, földön-
 futó lettem.

III.

Gyalogszeder fut a tarlón megszuorta a lábam
 Ha nem látvak fejde sokat sírok mostanában
 Pírás már a szederlevél megszuorta a dér is
 Szederlevél, szederlevél elhervadok én is veled
 hullok én is.

Hallottad, mikor dalolt a szél?
 Hallottad e hogy az éj rád köszönt?
 Hallottad e hogy mit mesélt a szél?
 Hallottad, hogy sírt a falevel?

II.

Hallottad e a csillagok dalát?
 Refr. Elren álmódva sít egy éjszakát
 Hallottad e hogy lelke bekapogtatott?
 És megcsókolta a csukott ablakod.

III.

Hallottad e, hogy mit üzent a hold?
 Hallottad e hogy ezüst hangja volt?
 Hallottad e mit susogott a lomb?
 Hallottad e hogy kondult a kolomp?

71

A gyimesi havas alján névvirágok nyílnak
 Gyimesalji székely lányok gázszruhába járnak.
 Nem nevetnek, nem dalolnak, nem szeretnek, nem
 csokolnak hosszú idő óta
 Csak úgy várnak félve, lopva, bizakodva elbuzulva a
 szabadtóra.

II.

Külöhasám ides arám szép magyarországam
 Torsod jobbra fordulását de nehezen várom
 Bánt dialja a lelkeket, hogy szétépte szent testedet rabló társa

Bánatom csak akkor enyhül ha majd nyugatról
keletről felharsan a rajta!

72.

is lehulló falevéllel siratom el minden boldog -
is lehulló falevéllel könyezem el a sok bol-scigam
dog álmodni

Az ősi atyák napongár legyen majd a multak
szemfedője

Valahol egy elfelejtett, gondozatlan, nagy régi
öreg temetőbe.

II.

Nem hívom én aki elment, feledés köde takarja árgyát
Nem szakasztam többé másnak rajongással lelhem
sok virágát

Ninek más is csók, ölelés, ha elműlik megint újra fájják
is lehulló falevéllel sirassam el, fájjó szívvel újra
egy szép álmodni.

73.

De szeretnék hazamenni dombos Dunántúli
Hol ilyenkor virágozik a fehér akác lombja
Mégis nézem a kis falunkat és a házuk táját
megsáskolnám akácunknak minden fűt virágát

II.

Dunántúli kis falucska'm de messze vagy tőlem
Bánatommal messze sodort. tőled a sorj engem.
Valahányszor rád gondolok álmodozva, sirva
Úgy érzem mintha akácunk bánatamra nyitna

Nem hallik ki a faluból a harang
 Nem látszik ki a búsából a galamb
 Más se tudja én se tudom mit történt most velem
 Fáj a szívem talán ez a boldogság, szerelem.

II.

Nem tudja az akác miért hoz virágot
 Mégis mindig virágozik és virágozott
 Én se tudom miért szeretlek oly vakon, oly nagyon
 Csak azt tudom te vagy az én galambom, angyalom.

75

Cifra nőtet nem tud az én futulgyám
 Nem járok én kényes fényes lány után
 Olyan szegény a szeretőm, amilyen én vagyok
 De a szeretet iriglik a tündöklő csillagok.

II.

Édesanyám az önnepelőm rajta ki
 Vár bennünket az alvóga valaki
 Jöjjön velem lámpázóba, kérje meg nekem őt
 Harahozom hisz asszannak a legszebb szeretőt

76.

Ringó ringó kalásztenger a mi falunk határa.
 Ott terem a nagyvilágnak legszebb búzavirága.
 Ha kimegyek a virágos, delibabos mezőre
 Is babámmak egy bokrétát mindig szedek belőle.

II.

Olyan kik a babám szene, mint a búza virága
 Benne van a tündérváros leggyönyörűbb világa.

44
Ragygok mint a legszebb csillag s ha rám téved
a fénye (sugára)

Én vagyok a nagyvilágnak legboldogabb legénye leánya.

77

Valahol a faluvégén van egy rongyos csárda
Minden este egy legény ott a bolondját járja
Belenérett a csaplárlány szép csillag szemébe
csunak lett ő a bolondja, annak jár kedvébe.

II.

Edabent mega faluban madfedles házban
Minden este egy kislány sírdogál magában
Sírja a boldogságát, csalfa hitlen párját
Mégátkorra a csaplárlányt s a rongyos csárdát.

78

Más néz majd a kék szemébe, ha én egyszer elmegyek,
De a sírban még haltan is csak egy kislányt szeretek
Más fogja meg felém kezét, más mondja, hogy szeretem
Én nem tudok semmit róla, csak álmodom cserdesen.

II.

Valahol a temetőben, ott mondják az emberek,
A sírban ha ott jársz, száz vadvirág megremeg
Ha ott jársz száz vadvirág susogja, hogy szeretem
De te nem tudsz semmit róla, csak tovább még esded.

79.

kegyes vagyok nincs egeben, csak egy piros tulipántam.
De a sírban még haltan is csak egy kislányt szer

45

Fehér lapon zöldre levéllel est küldöm át a ma-
gyar határon

Benne van a szívem minden fájo sóhajta,sa,
Benne van a lelkem minden ego magyat imádsága.

I.

Ha megérted, hogy mit jelent az én piros tulipántom,
Thöphét szép lelked egyszer átjön hozzád a magyar határon.
Zöld reménység világít majd a sötét esteken
Boldogságunk csillaga is felragyog az égen.

80

Ét algattunk réges régen a napot már nem tudom
Rózsás kertben kéz a kézben mentünk együtt egy úton
Mentünk szépen egy úton költam szépen szerelmesen
Hallgasson meg megcsúgom (hogy)

Járunk mindig egyetlenegy cél felé egy úton
II.

Felhő sem volt felem az égen Én tavasz volt azt tudom
Gyönyörködtem kik szemében ahogy mentünk az úton
ahogy mentünk az úton Iggya boldogság révébe
Jutunk együtt biztosan
Ö megcsókolt már húsz éve Járunk együtt egy úton

81

Ha ittam is kébe korba, nem lettem vigaszt a korba
Korhelykedtem, de nem bánom, ihajlárom!
Iggy egy kicsit nehezebb a számadásam....

II.

Ha voltam is kébe-korba szép asszonyok, bis bolondja,

46
Csaldottam is már nem bánom, ihajlárom!
Tegj egy kicsit felhősebb az áldomásom....
III.

Nótáztam is kébe korba samit nem leheltem barba,
Beragyoztam búsulásom, ihajlárom!
Es volt az én legkedvesebb mulatságom.....

82

Hulldogál az akácfaának fehér fürtös virága
Ősre jár már, a hajának esütös lett a szába
Hulló virág elmeséli letűnt idém fénykarát
A lellem is beleéli a multamba még magát...
II.

Fürtös akác hulló szirma takarja el multam
Öreg lettem forró ima hagyja el az ajkamat
Mint füstgömböly széjjeloszlott, ebráppent az ifjúság
Fürtös akác mind lehullott minczen rajta több virág

83

Virág voltam, ilatoztam odakünn a pusztába
Ugy néztek rám az emberek mint egy nyúló rózsára.
Kerestem egy barba kéánt szivem étele dobogott
De hiába szegény volt és edesanyám nem adott
edesanyám nem adott.

II.

Gazdag út jött egy szép napon megkérte keremet
Elvitt engem, de nem tudta elvinni a szivemet
Palotában lakom én most, ahol minden így ragyog
(De) Mit ér a kincs edesanyám, haqzha boldog nem
vagyon, haqzha boldog nem vagyon.

Ugy terem a magyar náta, mint a felhő, mint a rósa
Kint a puotán az ertszéken, sötét erdő sűrűjében.

Ugy terem a magyar náta estelenként a foróba
Piros kukorica szára, a fasztókán a kötője... -

II.

Válakol egy sóhaj támad, sóhajtasból lesz a bánat
Kakuk madár kikéltja, muzsikaszó sídogaítja
Belétem a szemembe, igy estem én szemembe
Igy tanultam meg azóta, hogy terem a magyar náta.

85.

It kállai virágos ligetbe Reseda meg rósa járnak jegyre
Jegyre áll a torony a templommal
Jegyre járok én a galambommal.

II.

Kellemen kék bircavirág csokor Kék mint az ég fellegetlen ^{bolt} já
Kék tűza van a rózsám szemének
A szemem tenger mélységének.

III.

It kék virág bircavirág között terem Bircavirágcsokor a kellemen
Mélyen néstem rózsám kék szemébe,
megigézett a meztiscta kékje.

86.

Voltam én is egyszer hét falu legénye
Csillogott kőny éntem sok kislány szemébe
De sok föld ablaknál hiszattam cigányokkal
Este hazamenni nem is tudtam én csak cigánymuzsikaival.

Mines már nyíló virág odakinn a réten
 Éda van már az én ifjúságom régen
 Csak így álmodozom a régi virágról
 Szép leányról, csokrol és füstöskepű mosolygós cigányról

II.

Elsuhan az idő közeleg halálom

Mines már semmi vágyom, csak egy kívánságom.
 Ha majd a síromra leszárnak fejfám at,
 A cigányok esendben, búcsúzóul húzzák el majd a nótámat

87.

Miért is, miért is sokatál meg, ugyan az este?
 Csokos szád az én forró szám miért is kereste?
 Búcsúzóul a szívemet magaddal miért vitted?
 Hogy a nélkül el tudok haggni úgy-e te sem hitted?

II.

Tudom többé nem jössz vissza, mégis mindig várlak,
 Az a sok boldog óra emlékek lehet már csak,
 Mégis mégis el-dnések arra tifeleitek,
 Mert azóta szívem nélkül könnyek között élek.

88.

A kisleány ivul-pivul minden dolgot szíggel
 Aért mégis valamennyi játszik a legényel
 A szívemben kacérkodva, gyújtja meg a lángot
 Aztán pedig úgy otthagya, mint ahogyan kentél az aláh

Szedtem én már lágyos háznál sok színes virágot
De szíves volt a tövise szárszor is megrágott
Nem is tudom miért kéntem eddig csökött lánytól,
Mikar van még szép asszony is aki kell igazán magától.

89.

Holdas mári, estén, mikor feléd jártam
Dallal mentem végig, csendes kis utcádban
Dallal szállt a lelkeim fehér ablakodba
Fehér virágok közt, olyan volt az orcád, mint egy égő róza,
Mint egy piros róza.

II.

Az a kicsi utca most is az a régi
Ablakodból most is fehér virág néz ki
Fehér virágok közt piros most is orcád,
Hej csak az én szíven lett szomorúbb, árvább.
Szomorúbb és árvább.

90.

De nehéz kacagni, mikor sírni kéne
Csillagot karudrai a leborult égbe
Vidám nótasszóval felvenni a hácat
Hej pedig a lelkeim mélyén, ott bújál a bánat, a keserű bánat

II.

De nehéz feledni aki itt van velünk
Mivel mindennap szárszor is beszélünk.
Iski meg se halt még, mégis eltemettük
El kellene feleltetni, mégis csak szeretjük, örökre szeretjük.

Nem tudják azt Magyarán hiába is magyarán
 Sömsödön is terem gabort
 Azért iszem olykor-olykor, mindennap.

II.

Nem tudják azt Magyarán hiába is magyarán
 Van szép asszony van szép lány is
 Sömsödön is akárhány is, szebbnél - szebb.

III.

Nem tudják azt Magyarán hiába is magyarán
 Hogy az asszony örök bánat.
 De a bartól kedvem támad, ha iszem.....

92.

Béka béka kurottyol a sötétbe
 Ugyan vajjon mi juthatott eszébe?
 Tán bizony a tövirében ruhát mosott a bíróék leánya
 (Oszk) Eszébe van a bíró lány formás fehér bokája.

II.

Béka koma ott lapul a tó partján
 Újra ott van ruhát mos a bíró lány
 Térdig csúszott a szoknyája, béka koma nyugdírull segít
 Mint egy tizenháromeztendőös melegvérű legényke.

93.

Kis falumból levelet hozott a posta
 Találgatom az irást, hogy ki írhatta
 Nem ismerem a vonásait sem is láttam
 Hanem, azért, Taten tudja, mégis vártam.

I.

Azt ireni édesanyám a levélbe
 Ki kiáll a kiskapuiba este délebe
 Valakivel a jöttömöt mindig várja
 Darutollas kalapomat tám meglátja.
 94

A te kis kertedben nyílnak a virágok.
 Illatlehes május estén én is arra járok
 Nézegetek eggyegy kímborzó virágot
 Az alkony esendjében rólad szövök álmat.
 II.

A te kis kertedben most is nyíl a rózsá
 Hej pedig de nagyot fordult a világ azóta
 Másé lett a szived, másé lett a lelked
 Azt a május estét kőmpen elfeledted.
 95.

Jódolga van az erdőn a madárnak
 De szárszortva jobb a juhászbojtnak
 Kiszfa bokor árnyékába leteríti sübáját
 Futolyárva odacsalja kökémyszerű babáját.
 II.

Jódolga van az égen a felhőnek
 De szárszortva jobb a szép szeretőnek
 Miga felhő eggyre úri el nem éri a pátyát
 Lenn a földön juhászbojtar ödelgeti babáját.

III.

Jó dolga van a fákon a levélnek
 Sokkal jobb a szántóvető embernek
 Feje felett remeg a légben a nassirta éneke
 Odahaza csókkal varja egy kis barna menyecske
 96.

Kicsi felhő fenn az égben kisértő alom olyan régen
 Várok rád már oda kiinn a kapuba
 Néniasszát egyre ki már, barna babád spedve vár
 Olyan farrán öllek a karomba
 Megsókolom kicsi rád, akármit szól az anyád
 Hanem ha a néniasszony ki jönne, hogy megugrasson
 Leültem a derekát.

II.

Leteritem a subámát, megsókolom az arcodat
 Felettünk a csillagok is nevetnek.
 Bent Péter a menyasszonyban megkívánja, s átkiáltja
 Levegők én magyar juhászlegények
 Ne csalogass gyere már néniéd vigye a tatát
 Akárhogy is átkoz engem te leszel a feleségem
 Jövő ilyenkorra már.
 97.

Visszatér az arcod álmaimba gyakran
 Most is nálad járlok újra gondolatban
 Hallod e a szívem lelken sóhajtatását
 A régi szép időt újra visszavárják
 Újra visszavárják.

Ősz volt, amikor szived tavaszt nyitott nekem
 Most meg tavasszal is ősz van nekem, éresem
 Eltűnt az életről minden boldogságom
 Bolond szívvel mégis csak utánad vágyom
 Csak utánad vágyom.

98.

A tőparton fűres fölött megállott a holdvilágos éjjel
 Leterítte sugarait, erőt szőnyeg borul overte - síjjel
 Olyan szép a nyári este, bár sohase lenne veszte
 Örökké így világolna, a tavannal lágy erőt folyna
 Hej Istennem de kedves is volna.

II.

Időm lágy fűbe lehevesek, mintha újra boldog gyermek lennék
 Valahogy így éresem nem veszett el az életem, nem még
 Örülhetek nevetgetek, ifjú szívvel szerethetek
 Úgy is elcsill vissza nem jő a sok boldog vigasztaló
 Hej ki tudja mit hoz a jövő.

99.

Szeretnék én lenni királyok - királya, világok királya
 A neved bevénem fényes koronámba, arany koronámba
 De amikor kiskertedben, nyitló rózsák között látalak
 Egy végig ég csak bennem, szeretnék örökké
 Megmaradni nálad, nyitló rózsaszálnak.

100.

Büszköskedéstől, náváskodástól, nem volt, mincesen Istened
 Kívételtem a szívedből megtagadtam a neved

Kakadjon rám a magas ég minden hullásillaga
 Ha még hozzád visszamennek, visszamennek valaha

II.

Héj diófa víz diófa, hullasd hullasd leveled
 Ne tudd, ne bánj, hogya orviam sivatgatod, temeted
 Ne tudd meg hoggy megtagadtam, akikt most is szeretlek
 Temessetek sivatgatók sápadt hulló levelek.

101

Kis Jucikám drága cicám
 Sélj meg csak egy órára
 Kép esendesen simulj hozzám
 Egy szerelmes csókra
 Tedd kis kered (a) kezembe
 Kacsintól a szemembe
 Kis Jucikám drága cicám
 Szerelmem ég benne.

102.

Kis szegfűm piros szegfűm emlékszel emíg a nyárra
 Amikor még ott virultál egy szőke lány ablakába
 Minden álomom, boldogságom bentragyogott a szemébe
 Azt hittük hoggy van boldogság, aminek nincs soha vége

II.

Kis szegfűm piros szegfűm felejtünk el minden álom
 Nem adhat a jó Isten se mindenkinek boldogságot
 Minden szívnek az a sorsa, hoggy valaki összetörje
 Kis szegfűm azt a szép nyárt felejtünk el mindörökre

Végignyargal a fergeteg a pusztán
 Fut előre számadó a számarán
 "Csi eső" verdesi a ruháját, ruháját
 A számadó sivatja a babáját.

II.

Odaér a keresztüti csárdához
 Bezörget a csárdás calfa lányához
 Léggátkorott, mert megszálltál, engemet, szívenet
 Töröd meg a boldogtalan szerelmet.

104.

Aratnak a kunsági határokban
 Penga kasza, cseng a nótá liggyan
 Most vágják a szeretőm búzáját
 Áldja meg az Isten a gazdáját.

II.

De szép kerek a kunsági sóna
 Közepében a babám kunyhója
 Kár szál rózsá nyílt a kis kerek kertjébe
 Kár nőknél is többet adok érte.

105.

De jó volna egyszer mindent elfeledni
 Régi szívenem helyett új szívet keresni
 Lívó nóták után vigát kitalálni
 Hárangszóra csendben a templomba járni.

II.

De a szerdemnek minden patikája
 Minden boldogságnak fájdalom az ára.

Elbűvészeni szívszót, mánszót visszamenni
Hisz csak egyszer lehet igazán szeretni.

106

Nem vet meg engem az Isten
Hogy szeretőt mást kerestem
Te hagytál nem én téged
Délibáb volt a hűséged.

II.

Találtam már mást magamnak
Taldj te is mást magadnak
Éljed világotat vele
Áldjon meg az Isten vele.

III.

A világnak megtiltani nem lehet
Hogy ne nyiljék ha jön a szép kikelet
Kikelet a lány, virág a szerelem
Kikeletre viritani kénytelen.

IV.

Titkos kérdés keletkerik szivemben
Mást szeretés-e gyöngyvirágom vagy engem
Egymást üzi bennem a két gondolat
Mint össel a felkő a napsugarat.

107

Rössabokor a domboldalon
Borulj a vállamra angyalam
Ingyád a fülembé, hogy szeretés
Hej milyen jól esik nekem ez

II.

Lenn a Dunában a nar képe
 Reszket a folyó örmébe
 Ringatja a napot eszedesen
 Éppen mint én téged kedvesem

III.

Mit nem fognak rám a gonoszok
 Hogy én Isten tagadó vagyok
 Pedig mostan is imádkozom
 Hivem dobogását hallgatom.

108

Filermile madár dalol ki hangja era
 Ágas-bogos bokor alál
 Olyan búsán szól a hangja
 Megesik a szívem rajta

II.

Barna kislány kökény szemé
 Megártott a tekintete
 Vérem, vérem addig vérem
 Selkemet is sioni érem.

III.

Beh szamoru ez a csillag
 Hosszu az éj soká vítottad
 Megse vítottad ohca többé
 Éjszaka lesz mindörökké.

Urniata megláttalak mines nyugalma szivemenek
 Lét szép ozemed ragyogása igérett meg engemet
 Szóta mines éjjelen mines napnalam
 Mindig csak rád gondolok
 Tmaimba est foglalam
 Gondolsz-e rám angyalam.

110.

Megállok a keresztútnál
 Iskol nyáron anzi fehér virág van
 Vissza fűz a szivem ide
 Mindhiába járok kűnn a világban
 Vándorodavak búcsúnak el
 Dér csillog a levelem
 Dér ütötte avar körött
 Parányi kis lábaid nyomát keresem

II.

Megállok a keresztútnál
 Itt borult rám a gőnyörű alkonyat
 Mikor ajkad legelőször
 Viszonozta az én forró sókamat
 Itt simultál a szivemre
 Masolyogva, remegve
 Itt búcsúztál el én tőlem
 Flang síval, csalfa sókkal örökre.

111.

Hivlak akkor is ha nem jössz
 Ha nem jössz is várlak
 Kereslek ha bizonyos, hogy
 meg nem is találalak
 Szeretem a szívet szemedet
 Arcod mosolygását
 Amikor én rád gondolok
 Már az is imádság.

II.

Szeretem a ruháskádat
 Hiszte magad varrtad
 Szeretem a piros
 Nőtás esőkos ajkad
 Szeretem a sebes írtát
 Melyen hosszú járok
 Szeretem én körülöttem
 az egész világot.

112.

Dícsértésék szől a leány
 A papjához nagy bírság
 Tisztelendő uram, atyám
 Halottan van az Urban
 Földhöz ~~va~~ ragadt szegény vagyok
 Itála pénzt én sem adhatok

Mindenem a bubánat.
 megkövetem tisztelettel
 Inggyesen ténnesse el az én édesanyámat.

II.

Kánja a pap a bús legényt
 Inggyen szél hosszája
 Nem élhet a levegőből
 Az én jámbor orolgája
 Nekem se jut semmi inggyen
 megasztán máma nggyem
 Temethetnék tenálad
 Esküvő lesz a faluban
 Ma esketem édes fiam
 A te hűtlen babádat.

113.

Ugyimádom én magát
 mind a hold az éjszakát
 mint a galamb a párját
 Ugy kívánom én
 Ugy leszem a kelt ozemet
 mint nyáresöt a szél
 És ha egyszer rám néz
 Boldog leszek én
 Hozzha engem nem szeret
 Túl nem írem én.

Feljött már a göncöl székér
 Ragyognak a csillagok
 Két szememben az elválás
 Bánatos könnye ragyog

II.

Emlékez a múlt időkre
 Mindán engem szerettél
 A szívemmel játszadoztál
 Itt szerelmedet esküdtél.

III.

Ebküszegő ragyte legény
 Megszegted az esküdet
 Másnak adtad mi engem volt
 Lángoló szerelmedet.

IV.

Most jöttem meg s már elmegyek
 Itt nem merek maradni
 Fáj a szívem majd meghasad
 Édesem Isten veled.

115.

Homorianról a muszika
 Beteg szívemnek minden orvosa
 Születlen nem gyógyul meg soha
 Mert bánatában meghasad.

Meghasad te érteled te hűtlen legény
 Ti nekem szerelmet esküdtél
 Azt mondtad, hogy örökre hű leszel
 megcsaltál engemet.

III.

De majd ha meghalok
 Ne sírjál én értem
 mert én szerettelek igazán és hűn
 Jóhase gondalj rám.

1/16.

Felleg borult az erdőre
 Nem átkoslok ne félj tőle
 mert ha ajkam átkot szólna
 Jóhase szerettelek volna.

II.

Pedig szerettelek nagyon
 Kérlek azt ki nem mondhatom
 Szerettelek lánygal, leírvél
 Getle madár szerelmével.

III.

Kár szónak is egy a vége
 Ti van az én szíven ténve
 Ti van épe ki van halva
 mert tetőled el van tiltva örökre.

117.

Londonban van sok szamos utca
 És minden utcán sok sarok
 És minden sarokon vannak házak
 És minden házon ablakok.

II.

De az egész város nagy ábrában
 Vineszebb ablak mint ahonnan
 A legjobb rózsaszál virít
 A legjobb legény várn kécsint.

III.

Engem a legjobb lány szerelme
 Engem a legjobb rózsaszál
 Aki az utca sarokon áll.

118.

Elsétálok ablakidhoz nem merek bemenni
 Hi hallatszok az a róta
 Lemmi babám semmi
 Wen tudom, hogy kinek dalolsz
 Wo de azért mégis
 A mi első szerelmünket
 Megsivatam én is.

119.

Páros csillag az ég boltjában
 Egyik fényes másik halvány
 Én Istentem miért fáj az én szívem
 Mikor azt a két csillagot nézem

64 Babám az a te csillagod
amelyik oly szíven ragyog
De amelyik alig látódik
Az az engém tied a másik.

120.

Rongyas csárda két oldalán ajtó
Odavágtat nej lovam a patkó
Csaplárosné így kezdi meg a szót
Ki látott már egy lovan hét patkót.

II.

Ki nem látott jöjjön ide láthat
Négyet visel e gyönyörű állat
Az ötödik magamra ragyog nemde
Keltő meg a csizmáimra van verve.

121.

Diófából van a Diófából van az
 Édesanyám kapuja
 Foggyha eljössz babám, foggyha eljössz babám
 Lassan gyere be rajtam
 Foggyha jössz is lassan gyere be rajta, ^{be rajta}
 Ebben van az anyám a jó édes anyám
 Wen alusszik meghallja.

II.

Márványkőből van a márványkőből van a
 Duna Tisza feneke
 Gyenge vagy még babám gyenge vagy még babám
 Gyenge a szerelemre
 Gyengeséged nem anyira sajnálom, ^{galambon} ~~hajnalom~~
 Szer vagy kedves babám aranyos Mariskám
 Vélis töled elválnom.

122.

P Hajnalesillag fenn az égen
 Várlok rózsám fréges régen
 Olyan régen majd elszakad a lábam
 Tavas vagyok már bokáig
 Ne irély hat oly sokáig
 Gyere ki hat gyönyörű szép virágom
 Ej cicám miért sem járja már
 En az utcán mint egy kutya áram, fárom
 Gyútsál gőstjät angyalom
 Topoggjál az ablakon.

Hogy a szívet ne eperse a bánat
 Ugy is tudom mit csinálsz
 Taligäter mögött állsz
 Hallgatod a nótámat.

Ej zsenikám drága violám
 Egy kicsi csokk kellene már
 Tedd ide hát, nyomd ide hát
 Azt a piros csokkos nót.

Nem is ^{lén} vagyok ~~in sa~~ a babáid
 mégis azt a nagy éjszakát
 átmulattam nótáztam.

Cigány húzza a fülembe
 Barba kislány az ölembe
 Gyere ki hát gyönyörű szép virágom
 Hej cicám megse járja már
 Hogy én az utcán mint egy kutya áram fázom

Gyujtsál gyertyát angyalom

Kopogjál az ablakon

Hogy a szívet ne eperse a bánat.

Ugy is tudom mit csinálsz
 Taligäter mögött állsz Hallgatod a nótámat

123.

Ha meghalok az ut mellé temessetek

és síromra szőlőtöket ültessetek

Hadd tudják meg az emberek

Ht nyugoszik egy jó borivó betyár gyerek.

Alom álom és álom álombélt
 Almodjuk hogy egymásé leszünk mi még
 Szegedek ha várak leniszek szegedassák
 Lám a földön is van égi boldogság

125

Sóprók a pápai utcát
 Masiroznak a katonák
 Egy tiszonyok éves barna kislány, barna kislány
 Sétál a regiment után.

II.

Vérdi köle a kapitány
 Hova hova barna kislány
 Mit kérdesi sejt háj a kapitány, a kapitány
 Megyek a szeretőm után

III.

Is szeretőm be van zárva
 A pápai kaszányába
 A Kaszánya ablakajkadjon ki, lyukadjon ki
 Te meg babám szabadulj ki.

126.

Te akarsz, hogy így legyen így éljünk
 Mint két idegen egymással
 Hogy a szemed ragyogását
 Halványarod mosolygását isodálon
 Pedig másképp is lehetne így elhetnénk
 Mint két gerle csendesen.

Hejde mivel így akarsz
 Legyen meg az akaratod kedvesem.

II.

Elfelejttem réges régen
 Hogy te vagy az üdvösségem a párom
 Szemed helyett a kék eget
 A vándorló fellegetek csodálan
 Álmod felett ha orkádám
 Az ajkaidban gyöngyörködöm titokba
 Elgondolom hogy lett volna
 Ha nem így akartam volna, ahogy van.

127.

Fordulj el, ha tal álkozunk
 Ne lásd meg, hogy a két szemem könyves
 Ne vedd észre, hogy a hangom
 A bánattól nagyon nagyon csendes
 Ist se lásd meg, hogy hervadok
 Mint egy letört rózsza
 Hogy a szívem árva szívem
 Vénsokára utolsó dobogja.

II.

Te voltál a napsugaram
 Te voltál a gyöngyhatáros álomom
 Hosszad röpönt sohaj szárnyán
 A szerelmes farró imádságom
 Mégis büszkém kacagsz rajtam
 Mikor meglátasz engem

Boldog vagy is elfelejtéd
Hogy összetört én lelkeim.
128

Hömjü teneked gerlice madárka
Frálhatoz ha akarsz betedkét határba
Bár én szállhatnék veled szélő szárnyán
Rózsám ablaka nem maradna árván.
II.

Hamat nem lehet a rózsámhoz menni
Fivem ne felejtöd majd magaddal vinni
Tedd le titokban rózsám ablakára
Akkor ha kinez nyomban megtalálja.
129.

A napsugár betűz az ablakon
Egy kis levél fekszik az asztalon
Melllette csokor néhány rózsaszál
A ligben flör domiu illata száll.
Refr.

Fivem lakója költözik
A lelkeim gyászba öltözik
Hiába minden így van az
A legjobb öszre til havas
Egy kék szempár még rám tekint
De egy kis kéz már buszt int
Egy buszmesök még visszahív
Es aztán íres lesz a szív
Hiába jönne új lakó

És a szív már nem kapható
 Ha kopogva is aytaján
 Világos május hajnalán.

Egy püret nevet concolom
 A páma gyűrtt meg a ramlagon
 Az aytó tárova és csak enyit mand
 Elment hát mégis a vón bolond.

Refr.

Trivem lakója kältörük
 A lellem gyászba öltörük
 Híába minden ügy van az
 A legrosszabb öszre tél havas.
 A zongorán egy hozart menust
 Iszóra áll tán éffél lehetett
 Esnikor elment halokan esenderen
 Az álmon nem zavarta semmi sem
 Egy kis cipő egy bordó pongyola
 Tudom hogy viszra nem jön már soha
 A kis levélben csak a bresznot
 Felejtsem el örökre bresznotam.

130.

Valahol esküszik egy szép barona lány
 Virág a kezében mintis a haján
 Valahol sír zokog a hegedűn a húr
 Valahol egy söke cigány sírova leborul.

4

Az idő elműlik és éjjelre jár
 A zöldség vendégben cigány muzsikál
 Egyszer csak elpattan hegedűn a húr
 Valahol egy szöke cigány sírva leborul.

III.

Vonó a kezében görcsösen marad
 Talán a szegénynek a sírve meghasad
 Kettős temetésre kándul a harang
 Valahol egy hegedűből rég kihalt a hang.

131

A Bihar határszélen nem is olyan régen
 Halva találtak egy legényt a temető szélén
 Hűtlen lett a szeretője, mással ment az esküvőre
 A szegénynek bánatában hasadt meg a sírve.

II.

Harangoznak, harangoznak a Bihar részén
 Most temetik azt a legényt a temető szélén
 Néma csend van a falva csokely háznál vannak virágok
 Most annak a hűtlen lányának esküvője ma van.

III.

Harangoznak, harangoznak a Bihar részén
 A menyasszony koszorúját tartja a kezében.
 Hirtelen a temetőbe ráborul egy sírkövesztőre
 Most tudta meg hogy ölte hasadt meg a sírve.

Ha kimegyek a temető mély árkába
 Ráborulok édesanyám sírhalmára
 Kelj anyám kelj fel a te mély sírodból
 Csavargó lett az egyetlen egy fiadból.

II.

Ha kimegyek a temető mély árkába
 Békét vetek kis nej lovam négy lábára
 Legelj lovam legelj itt maradjok veled
 Nem mesze van ide kitta sívem szelét.

III.

Ha kimegyek a temető mély árkába
 Rózsát viszek a szeretőm sírhalmára
 Hervadj rózsá hervadj gyönyörű virággal
 Én is elhervadok a szeretőm után.

133.

Sírválányhaj lengedel a hegytetőn
 Síra ragyog elhagyott a szeretőm
 A szemembe csak egy síra köny ragyog
 Érti sívem nem sokára meghalok.

II.

Ha meghalok nem kell nekem szerető
 Szeretőm lesz majd a gyászos temető
 A férfimóra csak az lesz majd nőm
 Én is voltam hű szerető valaha

III.

Ha meghalok a föntián virágok
 Babám háza előtt le is tegyenek

Njissik fel a gyászkoros fedelét
Hadd hullassa babám gyászos köngéit.

IV.

Ha meghalok meghagyom a babámnak
Ne sírasson hététköznap csak vasárnap
Mert vasárnap ráér hozzám kijönni
A síromat köngével öntönni.

134.

Rácsos kapu rácsos ablak
Eh tégedet itten hagyjak
Elmegyek én esendben köngem
Lesem csoddal tán a köngem Sohasem.

II.

Majd ha egyszer tölem kirdik
Ikeretömet asta régít
Skkor titkon megsíratlak
Rácsos kapu, rácsos ablak.

135.

Héknefejes virágszik a hegyalján
Nem gondozza csak a jó Isten talán
Én is olyan árva vagyok
Mint egy nem gondozott virág
Hitagadott gyerek vagyok
Megátkozott a nagyvilág.

II.

Barna kislány nívé tétél engemet
Keselemmeddel csaltad meg a síveimet.

Torsom üldöz bydosnam kell
 Addig járok addig lelek
 Hig magamonak messze földön
 Egy magányos sirt nem lelek.

136.

Kéket nylik az ibolya nem sárgát
 Nem tagadom én is jártam tehozád
 Afta sűrűn szentanyja
 Hágyzár voltál ^{II.}vallainra borulva.
 Vallainra ráborítottál zohagtál
 Sýkainra ráros eselket osztottál
 Esküdöttél égre földre
 Hogy hű maradzz mindörökre megcsaltál.
 Barba kislányast hitted hogy megcsaltál
 Pedig engem meg se ismerítettél
 Megcsaltad te barba kislány magadat
 Mert nem találasz nálamnál igazabbat.

137.

Káka tövén költ a ruca
 Jó földben terem a búza
 Szől az a szép lány terem
 Azt a helyet nem ismerem.

II.

Ha tudtad hogy nem szeretél
 Elmomban miért élvezgetél
 Hagytál volna békét nekem
 Más is elvett volna engem.

Kidőlt a fa mandulástól
 Elváltak én a rózsántól
 Ugy elváltak én szegénytől
 Mint ősszel fa a levelektől. Elváltak.

138

Elszáradt a tőke Nem lesz rajta több
 Elszáradt a tőknek a szára
 Tied leszek babám nemso
 Károgy a holló a jegenyén^{II.}
 Azt mandják rézregek vagyok én
 De mirek is mandják ugy istudom én
 Károgy a holló a jegenyén

139.

Tizenhárom, tizenhárom tizenhárom
 Fodort van a szoknyámon
 Azt gondoltam, azt gondoltam, azt gondoltam
 Feltűz meggyel a nyáron
 Ne bízz kiolány előre
 Semmi semmi semmi lesz belőle belőle
 Egyet kettőt háromat négyet ötöt hatot
 Le kell vágni belőle.

II.

Megiszom a megiszom a megiszom a
 Vót ősszel a pohárból
 Káris volna két is volna két is volna
 El válni a babántól.

Ha is volna megtemni
Ilyen korán meghalni
Az andráni gyöngyvirágos, tulipános
Fenyőbe levadni.

140.

Te ~~csó~~felejtés kék nefeletés
Virágszik a tő partján
Beteg vagyok fája szívem
Nem sokáig élek ^{II.} már
Hareme azért hánem azért
Koszorút ha meghalok
A síromra sírhalmomra
Ne felejtésből fanyjátok.

141.

Lehullott a rózsalevél nem küldhetek a babámnak rózsát.
Nincsen cigány a faluba nem szereti szerki itt a nőtát
Ha volna is ezet cigány nőt a
Ha nyilna is ezet piros rósa
Nem küldhetek a babámnak
Nem szeret már rózsahullás óta.

II.

Ha elmegegek bifeledni nem tűnök meg simnifele rózsát
Közbe látom nyitadozni mind eltepem a sok nyiló rózsát
Amikor még neki szolt a nőt a
Övé volt a legszebb kislány csókja
Pedig nekem könyem nincsen
Mind elsiótam rózsahullás óta.

En istudtam imádkozni valamikor régen
 Nekem is volt csillagom odafenn az égen
 En is jártam a templomba
 Az Uristent leborulva könyörögve kértém
 Hogy az én kis galambomat
 Senki másnak ne adja csak nekem.

II.

Most is úgy van ahogyan volt valamikor régen
 Most is azji csillag ragyog odafenn az égen
 A kikelet se vár többre
 Csak a mási lett azakit igazán szerettem
 És azóta imádkozni
 Mindörökre én is elfeledtem.

143.

Piros pünkösdi napján imádkoztam érted
 Piros pünkösdi napján vártam visszatérted
 Tele volt a határ nyiló vadvirággal
 Vártalak a keresztút nál pünkösdi rózsával.

II.

Mindhiába vártam ősz is lett azóta
 El is hervadt régen a pünkösdi rózsá
 Hazagó kis párom vissza sohse ^{hívlak} ~~látom~~
 Hisz a késő hideg télben Ho hóvirágok nyílnak.

144.

Csendes kis legény lakádba. Az óra bucsusa int.
 Kiválszól rajlik az utcán hangzik az éljenszó kiűt⁸⁰

Koritsa szivedre ides Estére másé lesek
Estére indul az erred Estére én is megyek.

Este ha leszáll az alkony Masiroz az errednél
Csökölj meg négygyzer ides Ki tudja hova megyünk.

Hallod hogy fujják a kürtöt Hallod már a zeneszót
Szt mondják előre rajta Fújjátok a riadót

Pislogó tabori tűsnél az erred pihenni tér
Alszik mind sélben a hadnagy Papirost cesuzat tér.

Othon öt valaki várja Ugy hallja valaki sír
Tegit a kezére hajtsa szután csendesen ír

Holnap ha pirkad a hajnal Masiroz az erredünk
Csököllek négygyzer ides Ki tudja hova megyünk.

Ism.

Hallod már fujják a kürtöt Vége van az út közetnek
Pirozom száll le a nap Körágyon a hadnagy mellett

Imádkozik már a pap Birtatja csendesen halkan
A hadnagy nem hallja már a zive lázasat dobban.
A lelke oly mesoze jár.

Ism.

Hallod már fujják a kürtöt
Csendesen száll le az éjjel Megperdülnek a dobok
Nem halja senki hogy ottan Valaki halkan lakog.

Skácsos út ha végig megyek vastad én
 Eszembe jut egy régi szék regény
 Nyár este volt passzta szőlő a fán
 Ott kőborott, csavargott egy cigány.

II.

Megszólít ám de jó hogy megtalálalak én
 A legzeblány tudod - e hol lakik
 Ott lakik ott túl az akácson
 Ma este még egy ház elé eson.

III.

Egy ablaknál állj meg cigány
 Ugy müssikéldj hadd sírjon az a lány
 Olyan legyen mint egy szerelmeshöngyes vallomás
 Csak csendesen, ne hallja senki más.

IV.

Ártó már más arszonya lett a lány
 De még a dal filébe cseng talán
 Én Jotnem a múlt hogy elszalad
 És innem csak egy kis dal marad

V.

Isz éjmadár átruhar a kis városban
 Eifelre jár én az utcát sávon
 A haldsngár deris hajamra sít
 Hideg sivar esend hová mindenütt.

VI.

Trivemről kihalt ajkáról szól a kis panasz
 In, hogy elszalt köled az új tavasz.

80
Miközben borong a lombos fák alatt
Tri bus bolond miétt is vártalak.
VII.

Most mással élsz, feled ij mámor intőget
Smerre jársz ott rózsát hintenek
Az ij tavasz varázsa elvakít
Csak egy seb az mit benne felszakít
VIII.

Te csak szerez dalodj neves
Egyen a kány számanra így sines más öröm
Istől se félj hogya kacaj szivemen üt sebet
Csak a csóknak élj felelts el engemet.
146.

A szeszemes kislányoly tavasz
Mint április hóban a tavasz
Ha süt a nap akkor aranyos
Ha elborul akkor zavaros.
147.

Nem láthatlak én már téged Többé sohasem
Te sem tudod azt hogyként Kőnyes a szemem
Nevemet hiába mondom Kőnyemet hiába ontam
Karcok mesején Valahol tetőled távol ott
Ishol senki sem gyászol Ott halok meg én
II.

Nem lesz egy parányi föld sem Pussta síromon
Elesett katonák teste lesz a váncoson
Ishova le fognak tenni síromra nem borul senki
Senki aki él Tavasz sem fekaszt rám zóldot.
83

Elhordja rólam a földet messze majd a föld. 81
~~148.~~ III.

Keretrém hogyha még egyszer lehetnék veled
Öledbe hajtánám lággan Busuló fejem
Keretrék ajkodon égni Virrasztra boldogul élni
Csak egy éjjelen is után akármilyen éret
Boldogan halok meg érted Hítvesem, hazám.

148.

Ha kinegyek az utcára s legnagyobb úr én vagyok
Megrövegelnek az utcasérők s iszmadia inasok
Ha minczen nézsem Isom hitelle
Égyém a legszebb lány szelme
Égyém a legszebb rózsaszál ismét az utca sarkon ál.

149.

Vált egy nőke asszony fehér mint a róza
Annak az asszonynak halála a csókja
Miatta nem alszik s irak minden éjjel
Mert a boldogságát kegyetlen szeszével én tarostam széjjel

II.

Büncimert tudom könyel kell firtetni
Firteten de boldog még se tudtam lenni
Nem bírok így élni megszenvedtem érte
Edes nőke asszony könyörögve kérem Bocáisson meg nékem.

150.

Kit én szeretek nem volna való közelek
Ártatlan beszédét meg sem értenék
Keretem a lehet ártatlan beszédét
Keretem fiatal hófehér szelme.

II.

Ukit én szeretek mindenkivel felér
 Jóságos az mintegy mesébeli tündér
 Cserepe jár mintha a nap is megállna
 Körülötte minden mintha kép mesévé válna.

151

Lir, zokogó sárgarigó elveszett a párja
 Veled sírok kicsi madár nemcsak te vagy árva
 Én is olyan árva vagyok mint te ^{csak} árva
 Nem akarják, hogy szeressen
 Ukit én olyan nagyon vágyom.

152 F.

Itt hagynom a rácsos kaput zöldre festett kicsi fészket
 Hisz falumat a babámat szíven kinőre a bánat

153

Édesanyám is volt nekem Keservesen nevelt engem
 Ejszaka font, nappal mosott Taj de keservesen tartott.

II.

Nán nekem egy ima könyvem Beleniek hull a könyvem
 Az van abba bele írva is szerelem vissz a sírba.

III.

Édesanyám sok szép szövege Tírel nem hajoltam soha
 Hajoltam egy kis lámpára Nem az édesanyáméra

IV.

Bujdosik az árva madár minden utca sarkon megáll
 Fogyna bujdokálma szegény Ő is olyan árva mint én.

Végigmentem az utcán az utcán
 Elsárosult a csizmám a csizmám
 Megirdemli az a lánykiért sáros a csizmám
 Kiért sáros a csizmám a csizmám.

II.

Végigmentem az utcán az utcán
 Kitehíntett a babám ablakján
 Kéri kosár a karkám utamgyűrű az ujján
 Eszemadta jaj de szép kis leány.

155

Juhász legény a pusztában
 Így gondolkodik magában
 Hová menjek éjszakára Pihenni
 Elmegyek én éjszakára
 Kedves babám ablakjára
 Lapogtatok szép csendesen
 Van-e idehaza gazda vagy nincs

X

Ha nincs idehaza gazda
 Gyere babám az ajtóra
 Teljen ágyad meg van vetve
 Gyere babám feküdj bele pihenjél

Ejfel után három óra
 Kelj fel babám menj el haza
 Trigyeid mind alusznak
 Még a kutyák sem ugatnak sehalsen.

A soproni fegyház sűrű ablak rajta
 És én kisértőm sűrű járálatta
 Semmi babám semmi Ennek így kell lenni
 Minden jó családban kelleg rossznak lenni.

II.

Amerre én járok még a fák is sírnak
 Gyenge ágaikról a levelek hullnak
 Halljátok levelek Rejtetek el engem
 Mert akit szeretek mást szeret nem engem.

157

Ezrivel terem a fán a meggy Van nekem feleségem csak egy
 De mivel hogy az az egy is csak
 Előbb utóbb sírba vinni fog.

II.

Furcsa Isten teremtése a Reszketek ha közelembre jó
 Megteszek mindent mit tőlem kér
 Mégis mindig dorgálás a bér

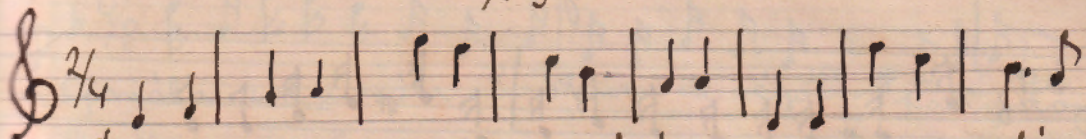
III.

Már ilgesmit is gondoltam én megverem hisz bírok vele én
 De mikor a szemem köré néz
 Minden bátorságam odavész

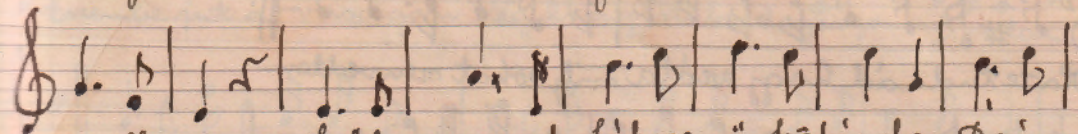
IV.

Flárum isben volt már félig halt Jaj Istenem de jó kedvem van
 De az ördög rohsem vitte el
 Oly rossz hogy az ördögnek sem kell

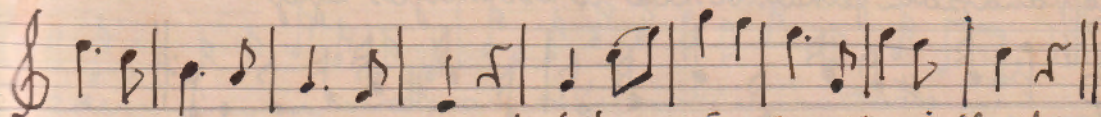

És van csendes nyugalomnak éje a magas mély fényes
Engem édes álmok környébe hoznak de nem alszom ébren

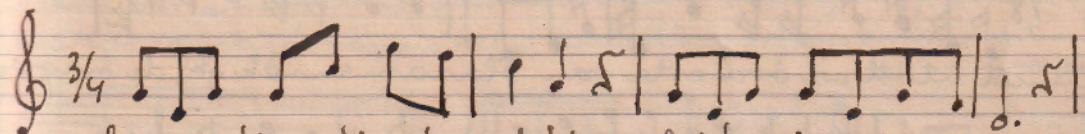

csillagos hóke gyermek kékeszemű kökényfa Drága
álmodom Minden alom egy fényes királyság Karo-

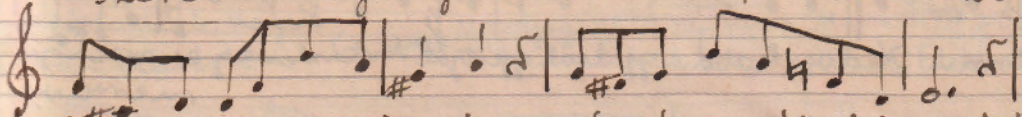

gyöngyöm mit csinál és te most Drága gyöngyöm mit csinál és te most
mája te vagy angyalom Kotorája te vagy angyalam

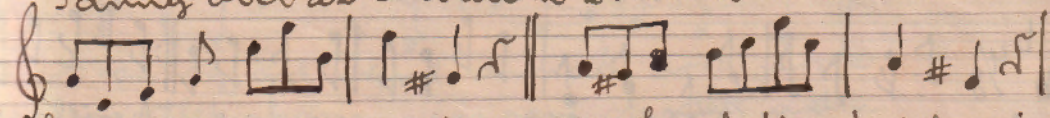
22. kottája.

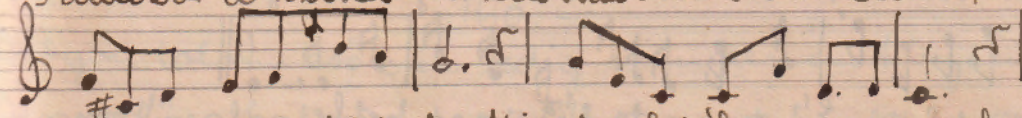
Keretnek május éjszakákon letérni minden orgonát

Tamig él az édes álom Diszitni véle kis szabád

Tamikor a szived időredobban keretnek méret lapniattan

Cókolni édes ajkaidat Minden hiába nem szabád

37. kottája.

Két babonás szék szemednek imádója lettem

Élate tudnád hogy azóta mily sokat szenvedtem

és panaszom felhallatszik a csillagos éjig

Az éjszakát csak terólad álmodozom végig.

159.

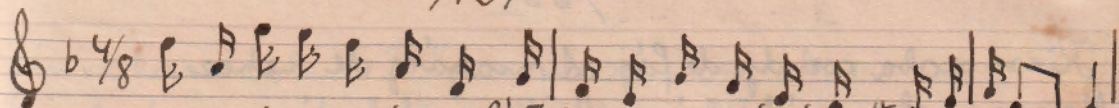
Kilencet ütött az óra este van éjszamennek hajde nagyon

setét van kedves babám gyűtsél gyertyát mutasd meg az orrágút
merre van

160.

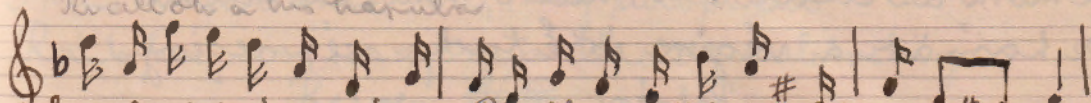
kerelmes a nap a holdba és hold meg a csillagokba A csillagok

az égbe Én meg a te két szemedbe galambom.

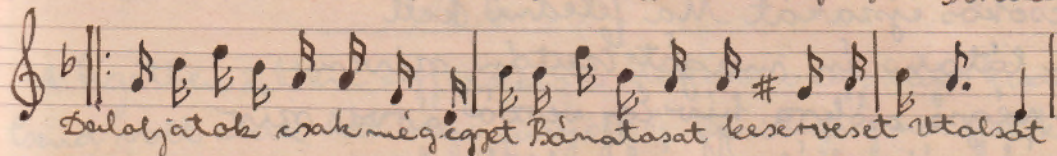

A fonóba mól a móla En Iskenem de régóta # hallgatom

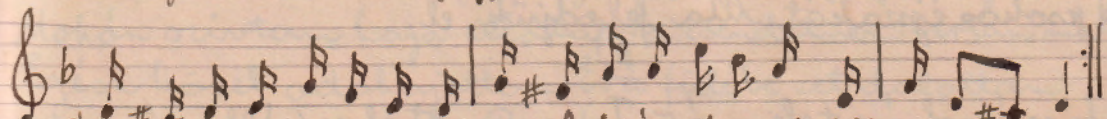
Itt állok a víz kapuja

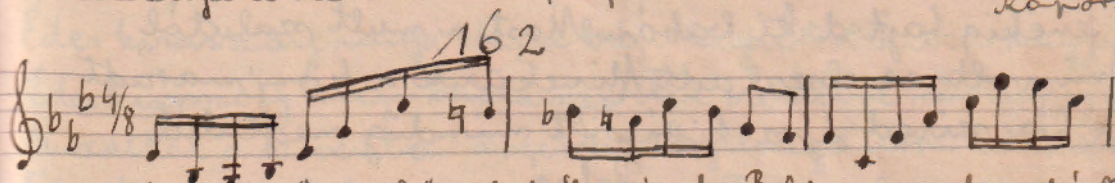
Eszembe jut árvaságom Rég elhagyott boldogságom # hivatam

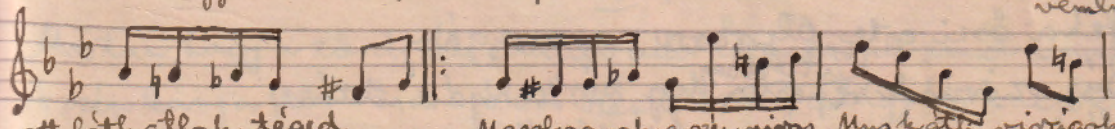
Selolyatok csak megéget Bánatokat keserveset utalót

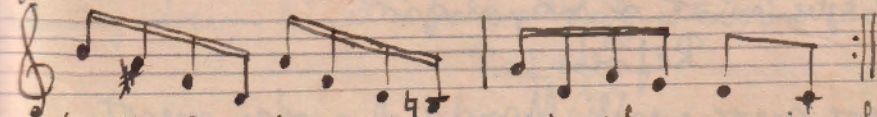
Édesanyám ne sírasson, A fiának csináltasson # Kaporsót

Amikor a nőnevelő alakába nézek Boldog vagyok mert én ^{mint} ^{dig}
Amikor egy vasárnapon szép szemedbe néztem Kis szivedet a szí
venke

ott láthatlak téged jobban belevisztem (mert) Masodjagnak a szép ritás Mus katti virággal
Nélked nélkül nem is bírok Édes boldog lenni

ezért van hogy éjjel nappal mindig arra járok
Ugy szeretlek ahogyan még nem szeretett senki.

160.

Azt gondolom eső esik Pedig csak remem könycsik
A szeretőm halva fekszik Halma után után eltereték.

Kicsi szoba csendje de fáj id magány de nehéz
 Ma megy el a széke lány A szívem belevész
 Komor az életem Ha már ő sincs én velem
 De hamar a végére is É tarka szép regény.

Refrén

Egy csókos éjszakát Ma feledni kell
 Nem látam én magát ezután szívem
 Ma végső csókra hív Egy vérző árván szív
 A csókos éjszakát Ma feledjük el.

III.

A búcsú pohár tele már Im az asztalom áll
 A fenékig hajtsd ki babám Most a múlt szaladtál
 Ami volt az elszaladt Minékünk a könny maradt
 De ha szived újra kíván Itt mindig megtalál.

Refrén

164

Néha őszi este oly rossz a magány
 Bús szívünk ^{titokba} ~~rejtve~~ úgy sir a nyár után
 És ha szív a szívre kint hiába vár
 Úgy merül az éjbe mint a napsugár

Refrén

Esereggyéj Gyere gyere mesélj Mondd el a régi mesét
 Hogy idebenn az a csacsi szívem Elfelejtse kedvesét
 Álmodként élni de csuda jó
 Nem tudod mily csuda a való
 Esereggyéj Gyere, gyere mesélj

Ján sohase volna Bím a szenvedély
 Ránk ha nem borulna a lombo, léha a csókás éj
 Itán sohase lenne Perc, mely üdvöt ad
 Ránk, ha nem ragogna Jápadt holdvilág
 Refrén ~~165~~
 165

is ligetben ültem egy padon Mellettem egy bájos kisasszony
 Csend volt csak két rigó fityölték De a legény nem jött közelebb
 Mohón szívtam haja illatát La csendet nem bírtam már ^{to} válni
 Egész közel odahajaltam És a fülebe ezt daloltam
 Refrén

Édes kisasszony maga csupa báj Magpiét a szívem nagyon fáj
 Édes kisasszony maga csuda szép Télek szeméből rám ragyog az ég
 Múzsikál a szívemben a szerelem Magpiét néha síron túl is szeretem
 Édes kisasszony halgasson rám Maga Pesten a legszebb leány
 III.

Mostan, ha a zord tél elmúlt már Eszembe jut ismét a múlt ^{már}
 A szép leány a flört és a csók A szép kis száj a lágy kis kacskók
 Tlyenkor a szívem vágytól ég Boldog lenni vele újra még
 Amig nézem képét a falon Tárgyon hívón csendül fel dalom
 Refrén

166

Földerdőben terem a mérges kiggyó
 Izép leányból van a legény csábító
 En istenem jaj de boldog ki csunya
 Izegény legény társaságát nem szomorítja.

Édes anyám nem tudok el aludni
 Allakimban legéjrt hallok kopogni
 Édesanyám cressen ki hozzája
 Fáj a szívem majd meghasad utána

Ráérsz lányam ráérsz te még kiemenni
 Ráérsz te még a legéjrt beszélni
 Édes anyám jól tudom hogy ráérek
 Azt istudom hogy nem sokáig élek.

Ne vadj róssa ha le akarstottalak
 Ne haragudj babám hogy elhagytalak
 Elhagytalak mert így होता az idő
 Ritka most az igaz szívű szerető

Komorú szél fújja a pártlikámat
 Komorúan nyergelem paripámat
 Boldog gyerek ki azt elkerülheti
 Ki a három évet itthon töltheti.

Hoggha is majd édesanyám Törjön a falunkról
 Haldjón egy máj virágot a Fehér akácunkról
 El e még az öreg rigány Járnak a fanóba mint régen
 Mindenkiről írjal anyám csak egy lányról soha írjal
 nekem

Trója meg hogy házunk előtt áll-e még a nyárfa
 Trója meg hogy a fonába milyen méta járja
 Trója meg hogy az emberek sajnálnak e hogy elkeltt ^{men-} nem
 Trója meg, hogy magánkiül
 Megsiratott-e valaki engem.
 168.

Hagyha látsz majd nap nap után
 Órák hásszat hárad előtt állni
 Hogyha látod ~~nap nap után~~ halvány arcám
 Napról napra halványabbra válni
 Ha könyvet látsz a szememben
 Ne kérdezd hogy mi az oka
 Ne gondoldjál egyebet
 Hisz az ember néha néha
 Megsiratja a lehulló levelet.
II.

Elmegyek már nem sokára
 Nem fogok a hárad előtt állni
 Nem fogok a kis kapudban
 Az estéli harangszóra várni
 Úgy elmegyek ahogy jöttem
 Búsné nélkül szép csendesen
 Nem hullatva könyvet
 Hisz az ember néha néha
 Megsiratja a lehulló levelet.

Halvány sárga rórsa ha tudnál beszélni
 Elmondanád azt hogy nem érdemes élni
 Azt hogy nálad nélkül csak teher az élet
 Halvány sárga rórsa elhervadok véled.

II.

Halvány sárga rórsát egy csokorba szedtem
 Egy szép holdas este egy ablakba tettem
 Rácsolkaltam felém a legszebb rórsáira
 Ugy is meghalok én érzem nem sokára.

170

Kéz szál piros rórsát küldtem én tenéked
 Hallgasd meg hogy milyen szép mesét mesélek
 Hogy ha meghallgattál küldj vissza egy szálát
 Ha pedig nem szeretsz dobd el mind a szálát.

II.

Csillagtalan sötét viharverte éjjel
 Dobb ki a viharba hadd szórja azt széjjel
 De ha a szivedet nem tudnám megvenni
 Szórja szét a szélvész ne maradjon semmi

171

Kalauk madár zöld erdőben szépen szál
 Elbucszik a repletjs bokortól
 Én is én is elbujdosom Kinegyek a világból
 Valahol a nagy földön
 Patratióban beszélgetem betyármal.

II.

A betyárnak jól megy dolga világa
 Zöld erdőben főlevél a párnája
 Há'kak madár ebreszgeti Rákia't az alsóira
 Kely fel betyár ne aludjál
 Éjfel után egyet itótt az óra.

172

Most a nyáron felkerült a Pető Pista Pestre
 Elköborolt erre arra holdvilágos este.
 Épperesak az utca sarkon álll szeme száj
 Ott sétálgat szegénye a szive Mariskája.

II.

Nézi nézi Pető Pista tán nem is a Marisa
 az a hórihorgas kalap jaj de megsavarta
 A kalapján az a nagy toll tán a golya szánya
 Mégse hinném hogy a Marisám maskarába járna.

III.

Megzöldítja Pető Pista tán nem ismeri Marisa
 Ei volék a faludból a hej! a Pető Pista!

Micsi vagyok szél a lény a ha Marisának néz is
 I hogy elhaladt szél a legény Marisa vagy te mégis.

173

Tiszapartján halászkunyhó - a galambiam lakja
 A Tiszáramylik a kis virágos ablakja
 A Tiszának túlpartjáról
 Odahíz a szivem odahíz a csónak
 Lehossa se vége nincs ott a sok édes csónok.

II.

Ott vár minden este engem az én boldogságom
 Elfelejttem bánatamat sokas éjszakákon
 Nincs ott bánat se szegénység
 Ott csak mesélbeli szép tündérvilág van
 Ott ragyog rám a napsugár-halászkuzyhájában.
 174

Orgona, orgona, orgonavirága
 A szívem is fölír ha gondolok rája
 Színom boldogságunk - jyj de kár is éted
 Pétrválastott minket És a undar élet.

II.

Ugy-e hogy akkor még de boldogok voltunk?
 És orgonák alatt neveltünk, daloltunk
 Azóta szívemben nincs vigság, nincs már dal
 Téged siratlak az Orgonavirággal!
 175

Fehér rósa virult réis ablakában
 Ha láttam, a kelkem fölírót bánatában
 Szívemet azóta tövis koszorússa
 Mért is hervad a más kellem de a fehér rósa?!
 II.

Vélé álmodoztam csöndes éjszakákon
 É fölírózt álmonból boldogtalanságom
 Rósis reményésem lemosolygott róla
 Mindenem volt s elvirult már és a fehér rósa.

Bár két szemedben álmot kacag
 Hídba kérem az ajkadat
 Mért titkold, hogy engem szeretsz
 Én imádlak, csak enyém lehetsz
 Varrás, mi két szemedben ragyog
 É fénynek én már rajja vagyok
 Nem lát minket a világ.
 His babám add hát a szád

Refrén:

Kék szemek szép szemek Csokolnám őket lágyan
 Kék szemek Értetek Megöl ma még a ragyám
 Mint tenger kéke oly csodás
 Horzátok száll a vallamás
 Kék szemek szép szemek Meghalok én értetek.

II.

A múltak árja ha ráim talál
 Kivemben ébred a régi nyár
 Egy bűvös óra árnyika kél
 De régis volt csak emléke él
 Két csodaszép szem vakított ráim
 Mikor még ajka perzselte szám
 De már többé nem igér
 Hisz a két szem másra név.

177

Keztaudráson minsen kislány csak kettő csak kettő
 Az egyiket elszerezte a jegyző a jegyző

A másik meg a kapuba neveti neveti
Mert őt meg a segédjegyző szereti szereti

II.

Szentandráson nincsen kislány csak három csak három
Hát a marokot kisserdi fel a nyáron a nyáron
Felszedi majd az a három kecsyübe kecsyübe
Nem illik a sarlószél a kesibe kesibe.

III.

Kiültek a vénasszonyok a padra a padra
Úgy istudum én sólam szél a pletyka a pletyka
Nem kérem én a jó tétet csak arra csak arra
Valamennyit ragasza le a padra a padra.

178.

Tavaszi virág a szívem Kinyitja a napsugár
Hietve tehozzád viszem Kivedhes utat talál
Gyerelmes remény a dalom Benne ég a szenvedély
Mindkettőt tenéked adom Csendben ha leszál az éj

Refráin

Ma még a tied a szívem Te néked iszen hallgass meg babám
Rajongok sötét hajadért az ajkadért cseped a számm
Lullagos az égbolt Ránk nevet a vén hold
Lágy dalom az éjbe száll Ma még a tied a szívem
Te érted iszen gyere babám.

II.

Tavaszi virág a szívem Lehull ha elszáll a nyár
Elmúlik reményem hitem Fagyos lesz a napsugár
Remegve hídva lesed Dalom ha leszál az éj
Ki tudja hol merre leszek I fájni fog ha ső a tél.

Idé ide válogatott cigányok
 Még az éjjel ciframint csindlok
 Hussátok csak hussátok csak rogyásig.
 Megcsalt egyik jött utána a másik.

Szivemet a bánat szüja lerágja
 La patika még az orvos derága
 Nyakolajjal kúrálgatom azóta
 Egyedüli patikám az itóka.

Refrain:

Hoci hoci a javából De hamar szaporán
 Hogy ez egyszer kimulassam Magamat igazán
 It se baj ha eliszom a gubánat
 Hogy ne bántra szivemet a bibánat
 Bort, bort, bort Bort, bort, bort
 Öbort öntött a kupába Édesapám is hajdanába
 It se tessék egyebet Mastanába.

180.

Egy régi nyári karneválon A kék szemű kis szőke lányon
 Szemem feletve ébren, álmodón Néstem öt lángolón
 La tűző libor napsugárban Egy csókra két karomba rártam
 Megrészegettem beleszerettem La fülébe sügtam Angyalom

Refrén.

Hol terem a szerelem Jönnél-e oda velem
 Hol nép örök a vágy Hol csupa öröm a lét
 Nem hiszed el a felét Ott lesz kicsi tanyán.

98
Egy kell csak az igazi boldogsághoz
Két szeretőszívünk csupán Hal terem a szerelem
Jánél-e oda velem? Hisz esoda, ami oda vár!

I.

Árta sok remény letűnt lám A szöke fűt is hófehér ^{már}
Illuzió a bűvös álmodás Régi szép lángolás
Gyönyört abszürken miért az élet De bús a régi bűszke lélek
Ha visszacseng még egy boldog emlék Az édes ifju vallomás.
181

Amikor a város nyhen Nyugtalan az árva szívem
Körülvesz sok édes emlék Ittenem de boldog lehetnék
Kár hogy ez a nyár nem örök Kár hogy a virág lehullt.
Szívem árva összetört Nekiünk már bealkonyult.

Refrén

Tudom hogy eszedbe jutok babám Ha leszál a Dunán az éj
A kőny is lehull szemedből talán Ha elővesz a szemvedély
Csodás volt e bús regény De fáj a szívem regény
Tudom hogy eszedbe jutok babám Ha leszál a Dunán az éj

II.

Majd ha jő a bimbós tavasz A szívemben új virág fakad
Talán még a régi lezelek Valakinek rózsát vihettek
Majd ha madár dalol a fán Lesz más kacagó babám
De mikor az este leszál Szívem csak tehozzád jár
Refrén:

Kint lakom én kispenésen a pusztai határban
Éjjel nappal mást sem teszek gondolok a babáimra
Bár csak minden séhajtásom galambzsernyon repülne
Galambok közt mehetnék a vasárnapi misére.

II.

Tiszteendő Uram atyám nem megyek a misére
Hiába van imádságom feltekintek az égbe
Hiába van imádságom elhaggtam a kedvesem
Sőt a nincs imádságom sem papom sem Istenem.

183.

Fehér rócsa lengedez a hegyalján
Nem gondozza csak a jó Isten talán
Én is olyan árva vagyok mint egy nem gondozott virág
Kitagadott gyerek vagyok elátkozott ez a világ.

II

Barna kislány mivé tettel engemet
Szerelemmeddel saltad meg a szíveimet
Lorsom földön bujdosnom kell addig járlok addig kellek
Míg magamnak messze földön egy magányos sírt nem lelek

184.

Johse lettem volna az amivé lettem
Megbűnhődtem értem hogy szíveim után mentem
Szíveim után mentem nem hallgattam másra
Elvette az eszemet egy asszony kacagása

II.

Elhaggtam az asszony szíveim összetörte
Hogyna bűn hát a szerelem megbűnhődtem érte.

100.
Legisbűvöse voltam vissza sohse hirtam
Ha mártitkon azt az aszont mássot vissza sítam.
185

Házunk előtt bölingató akácfa.
Bánatosan hull a fehér virága
Fáj a szívem édesanyám Éjjel nappal gondolok a babámsa
Messe van a nyireggházi kasszánya.
II.

Hüldöttem a galambomnak levelet
megirtam hogy szolgáltam ő már eleget
Jöjjen bara nemsokára Ne várja hogy én menjek el ntána
Messe van a nyireggházi kasszánya.
186

Egy csillag se ragyog fenn az égen
Hanem szeretse miért nem mondtad régen
Nem barunk most elöttem az egész világ gyászba
Olyan nagyon olyan milyen a szívem se fájra.
II.

Fáj annak fáj aki szívből szeret
Én tesentám vedd ki a szívemet
Vedd ki vedd ki én Istentem tegy egy követ oda
Hogy ne fájjon ne susogjon ne zereessen soha.
187.

Itt hagyom a falutokat nemsokára
Elmegyek én titöletek más országba
Csillagtalán sötét éjjel
Jövök hozzáid búcsút venni
Sohajtasam meg ne hallja soha senki

Ha elmegelek rosszat ne mondjatek rólam
 Klárta-öje én sekinék sohse voltam
 Te sem nehetoz a szememre
 Semmi rosszat semmi vétket
 Csak annyit hogy szerettelek nagyon téged.

188.

Fehér galamb száll a falu felett
 Vissza az én bánatos lelkemet
 Nyugtalanul szállás ide oda
 Nem leszek én boldog talán soha.

II.

Csókaltam én szer leányt már eleget
 De igazán egyiksem szeretett
 Nem hallanak engem sóhajtani
 Csak igazán szeressen valaki.

III.

Bánat tépi szívemet lelkemet
 Mert igazán senki sem szeretett
 Nem hallanak engem sóhajtani
 Csak igazán szeressen valaki.

189.

Nem házasodom meg soha
 Nem leszek asszony boldogja
 Hogy engem egy asszony egreciórtasson
 Olyan nincs nem is volt nem is lesz a sífonívba.

II.

Nem meggels én férjhez soha
 Nem leszek ember bolandja
 Hogy ugyan egy ember agyba fejbe verjen
 Olyan nincs nem is volt nem is lesz a sífonörbá.
 190

Kindálgattam mindenkinek az én beteg szívemet
 Egy kislány elfogadta azt harudta hogy szeret
 Megnyoma a sarba dobta egjet rá is taposott
 É a bolond szív meg akkát is csak öste dobogott.

II.

Öreg anyó jött az uton haja fehér mint a hó
 Felvette a vértő szívet ne szenvedj te bolhá
 Lyóggató írt tett a sebse hová patkószeg hatalt
 Edesanyim menyországod földre szállott lelke volt.
 191

Is ténem teremtőm nem tom mit csináljak
 Megházasodjam - e vagy csak magam háljak
 Ha megházasodom az a magam kára
 Hogyha legény maradok azt sok kislány lánja.

II.

É az én szeretőm az a kicsi barna
 Olyan az ajaka mint a piros alma
 Pici piros alma terem minden sorba
 De ilyen barna lány nem minden bokorba.

III.

Ültettem ibolyát várom kibelését
 Várom a babáimnak hozzám eljövését

Hikelt az ibolya de nem az a teljes
Eljött a szeretőm de nem az a kedves.

192.

Juhászlegény szegény juhászlegény
Tele pénzzel ez a rangos eszény
Megveszem a szegénységet tőled
Ráadásul add a szeretődöt.

II.

Ha ez a pénz lenne a fogláló
Háromanji meg a boraváló
Es e világot adnám ráadásnak
Izén kedvesem mégsem adnám márnak.

193.

Talánikar a mi kertünk tele volt virággal
Együtt éltünk együtt jártunk játszottunk egymással
Lehullott már minden virág elmulattak a könyök
Elmulott már minden bánat szívünk sem lesz könyebb.

II.

Ut fényképet amit küldtem tegye el emlékébe
Hogya majd a szive viczik tegye a kezébe
Csökoldgassa sápadt arcát hullasson rá könyvet
Küldje vissza ha majd éri hogya szive könyebb.

194 II.

Eletemben csak egyszer voltam boldog
Skekor is a két szememből köny hullott
Lirtam is én ötémben hogya szert
Bánatomban hogya az enyém nem lehet. 106

Hej cigányok ha a labám látjátok
 és fülbe a legszebb nótát kerzátok
 Huzzátok a legszebb nótát sokáig
 Hadd fájjon a szívem érte sokáig.

Hagyjátok el ne kerzátok sokáig
 Csak a labám esküvője napjáig
 Addig addig kerzátok a fülbe
 Míg csak könnyet nem esaltok a szemébe.

Jajde bajos a szeretemet titkolni
 Tövis körül az ibolyát kiserelni
 Kiserednem de megsziroja a kezemet
 Ist szeretem ki az enyém nem lehet.

Irom az én levelemet baka ésikornághól
 Az én drága szülőföldem drága falujából én ki
 Hasavár az édesanyám megírom hát neki nem bujdosom
 Nem nyugozom meg addig soha
 Vissza megelek én meg oda
 Ahhoz a kis háchoz az édes anyámhoz.
 Amíg azt a néhány soros levelemet írom
 Könyveimmel a papírost százszor tele sírom
 Egzik szemem keservesen sírhatja anyámat máshik a hazámat
 Csak az a jó Isten látja
 Uhnyi kerzgo imádságba
 Foglalom be őket mind a két szülőmet.

1, 2, 7, 34, 39, 125, 134, 140, 143, 145, 153, 167,
186, 187, 206, 257, 300, 304, (320, v. 332) 367, 368,
370, 378, 391, 392, 398, 399, 402, 422, 446,
490, 515.

- 2 Megy a gőz, megy a gőz kar
 6 A jehanna jö megy dolga
 7 Megismerin a kavant
 11 Lenn a delibabos hortobagyos
 13 Sörű csillag ritkán megy
 14 Lát minduntán babán
 15 Kél a kőlyeg rece
 a kéri a kapta
 16 Tölde vör a, ... rászor kopu ^{sette}
 Söles a Balata vize
 19 Rika bura, rika ápa
 20 Rika rika, baxeröse leve
 Kél a kőlyeg rece
 24 Rika, rika, sej a gulai rece
 26 Saxeles saxeles
 34 Keres a kapota
 37 Eg a konyó
 38 Fehér a akafa, fehér a vadré
 39 Söngör vitégár a rece ^{vize} 110

- 43 Egy tetsül, hoz jó helyen van
 44 Lányos, lényos, lányosa
 51 Erdő, erdő, erdő, maradvány
 54 Látod-e bebánkeres erdő
 55 Sárnya a csilón
 59 Ért a szót, hájta a vesző
 69 befordultam a konyhán
 72 De szeretés hájra néző kény
 76 Maga jéggyeferő sárnya
 86 Edzanyan a kender
 99 Galet e Balaton vize
 95 Elindultam szép hárszobán
 105 Kárpata, kárpata, Jeli nyár
 110 Barak kán libák
 111 Cigány asszony sárosa
 112 Megy a márt a hájra néző
 121 Jár a dísz
 123 Jár a János faragó, a dicső

- 127 Pinos, pios, puros, 3x y puros
- 138 Hallod e le kōrōn lay
- 144 Kī's kūt, kereke, kūt
- 146 Eōh eō cōcedere
- 147 Eōh eō fēbē a fēbē
- 151 Kōlōwāros ojan vōros
- 154 Hēron bōlos salata
- 164 Eā arōmpas vōr vāg kōlōw
 lōngi iāg sōdā
 sōdātā
 leūdā eōe līcē
- 170 Vēbōng hēgā, le vōkōng hēgā
- 171 Atel mēnūh eā a Jīvān lādē
- 174 Se vāg a bōgēg tēkōdē pōgēg
- 175 Cōmōn Pōbē
- 176 a jō lōvō vōrōmōn
- 179 Fāc-fāc vītēvōr a cōbōm
- 183 Jōl vōr dōlōg a mōstān
- 185 Gābōr vītōr vōrōgēg
- 190 Sōpōr a pāpāi vītōr
- 192 Sēvōdōs eōr sōpōhōg

- 203 Hellenusó Balaton tetején
 207 Csitári hegyek alatt
 222 Kaka tövén kő a sárga
 228 Juhán legény, segegy
 241 Csitágy, mltágy, segegy ^{sárgajász}
 256 Hídgy sál fű édesgyan
 262 Felháton a csónak edoasó
 263 Mész vize folyó csatán
 267 Döbencsely van egy vize
 274 Heg' halász halász
 275 Krasnakörök búska vize
 281 Ude megy' tócsán a tálton
 282 Fekete sárga cseregye
 288 Juhán émeu Druán he
 292 Kiment a hár a ablakon
 293 Kerkobér felmászott a fűzfán
 296 Szeles a nap a holdon
 301 A tócsa legények
 306 Hagnan Péter Hagnan Péter
 317 Ude megy' nyíl a csárdagyán
 318 Sál fenyővel 50 a fele
 319 Hagnan néka, sál fenyően
 320 Vörös fűt itoa a este
 325 Vagy a feje, búcsó a
 326 Vagy sál kyanon

Ennél terem

Erdőnél nagy a szivaj

És a szél szendesen

És a szél berna lány

Erdő, erdő, de szél szél

Elszanyám nem tudok el
aludni

Jelleg bozót

Jelleg nem éjzaka

Jelleg a doosmai határon

Hidig szél fűj edényám

Harmatos a szélona

Itt hagyom a falutokat

Jelleg megye telga

Kel nepeleje

Kéla szél két a szél

Kint lakom én kispályán

Kidől a fa

Kerék és a szélje

Kívül a korszakján

dedulat, dedulat
Sato-e' baban
Sakodalon van a mi
lesse, messe van eq pala
legallo a kesendat
Karo via folyie
legivadt a pabal
legugratal, Hotsobagga
Maga, Segeuyefan
Kasvanyibol endobotan
Kas minalun, baban
Ute meng' sakan a tarlona
Uta a feje
Musen anyi tengs nilla
Moresa poren se lohany
Ogonavirag
Sato, mllag a sig aljan
Piosputys nehaeskatlan
Pios pünkod mapjan